Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

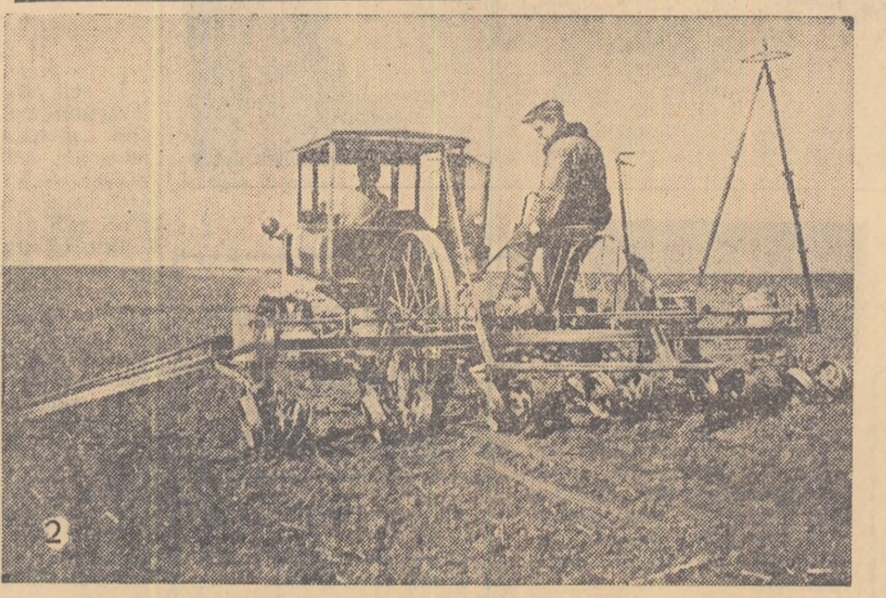
Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2160 | 4 pagini — 20 bani | Miercuri 11 aprilie 1956

Întîmpinăm 1 MAI

Oameni care pregătesc belșugul anului acesta

Pe ogoarele regiunii Timișoara, mecanizatorii, colectiviștii, țăranii întovărășiți și cei cu gospodării individuale zoresc lucrările agricole de primăvară pentru a asigura recolte mult sporite încă din primul an al noului cincinal. In acest scop, ei folosesc fiecare porțiune de teren pentru a executa lucrări de arături și însămînțări, aplicînd în mod riguros regulile agrotehnice.

In fotografii:

1 Tractoristul utemist Ilie Bar, din brigada a II-a, de la S.M.T. Peciu Nou, care lucrează pe ogoarele gospodăriei agricole colective „Filimon Sîrbu" din comuna Parța, raionul Timișoara a executat în 6 zile 45 hectare arătură normală.

2 Unul dintre cei mai vrednici mecanizatori ai brigăzii a III-a de la S.M.T. Felnac, raionul Pecica, este și tractoristul Ion Copil, care însămînțează pe tarlaua colectiviștilor din aceeași comună, floarea-soarelui în cuiburi așezate în pătrat cu mașina sovietică SȘ-6 A.

3 Colectiviștii Nicolae Ionutaș, Andrei Hai și tînărul Petre Șiling, din comuna Semlac, raionul Pecica, la însămînțatul orzului de primăvară.

600 de șarje rapide pe schimb într-un an

Au țîșnit rachetele

Ceasul din hala cuptoarelor Siemens-Martin a Combinatului Siderurgic din Hunedoara indică apropierea terminării schimbului. Pe platformă e animație. Oțelarii din schimbul tineretului fac ultimele pregătiri pentru elaborarea ultimelor șarje din acest schimb.

La cuptorul nr. 3 tînărul primtopitor Ispas Iulian așteaptă cu nerăbdare rezultatul probei trimise la laboratorul rapid pentru analiză. Dar iată că în spatele său se și aude semnalizatorul. Laboratorul îi confirmă calitatea oțelului. Membrii brigăzii sînt bucuroși.

...Cîteva clipe și brigada va trebui să predea cuptorul schimbului următor. Dar băieții vor ca și această șarjă să fie elaborată de ei. „De ce să descarce alții șarja pe care am lucrat-o noi?". De aceea, sub supravegherea primtopitorului, lovesc acum cu grijă știftul care închide orificiul cuptorului. Ploaia milioanelor de scîntei care țîșnesc din oțelul incandescent înfățișează parcă, în proporții miniaturale cerul săgetat de rachete în serile marilor sărbători.

Sărbători sînt și aceste cotidiene victorii — timpul scurtat la elaborarea fiecărei șarje de oțel.

Pe tabla graficelor de producție ale secției normatorul scrisese cu litere mari albe: „luna aprilie, schimbul tineretului, în cinstea zilei de 1 Mai — 21 de șarje rapide" — inscripție pe care au citit-o cu emoție băieții din brigada lui Ispas Iulian.

Corespondent
C. COSTINEL

ZILE DE INTRECERE

Nu departe de intrarea principală a Complexului „Grivița Roșie" din Capitală pe un panou metalic de curînd vopsit, ceferiștii și-au înscris cu litere mari, angajamentele luate în cinstea zilei de 1 Mai. Vizitînd secțiile, atelierele sau sectoarele complexului, ești stăpînit de una și aceeași imagine, aceea a muncii pline de avînt pentru respectarea cuvîntului dat.

La cazangerie sau la montaj II, la tîmplărie-clasă sau instalații mecanice se muncește în aceste zile parcă cu mai mult spor. La cazangerie, inima complexului grivițean — așa cum pe drept cuvînt numesc această secție muncitorii de aci — ciocanele de nituit sau cele de stemuit umplu de larma lor hala cît îi de mare. Iți este aproape imposibil să vorbești cu cineva. Te poți înțelege doar prin semne. Un simplu gest din mîna dreaptă și tovarășul de alăturea știe că îți trebuie un nou nit de cazan. La intrarea în „inima complexului" privirea îți este atrasă de un panou pe care steagurile de brigadă fruntașă stau rînduite. Pe ele scrie laconic: „Brigadă fruntașă pe Capitală" „Brigadă fruntașă pe raion", „Brigadă fruntașă pe întreprindere".

Secretarul comitetului U.T.M., cu oarecare mîndrie în glas îți șoptește la ureche, ca și cînd ți-ar destăinui cel mai mare secret al timpului, că toate cele 3 steaguri sînt ale brigăzii de tineri cazangii condusă de Culea Nicolae.

Acum, în preajma zilei de 1 Mai tinerii de la tîmplărie-clasă s-au angajat să dea un vagon construit din material economisit. Nici cei din brigada lui Culea, de la cazangerie, nu s-au lăsat mai prejos. „Un cazan de locomotivă cu reparație generală peste plan" este angajamentul tinerilor cazangii. Și pentru că brigada și-a respectat întotdeauna angajamentul luat nici de data asta nu va rămîne mai prejos. Cutia de foc a cazanului trebuie montată în preajma marii sărbători. Peste cîteva zile i se va face prima probă. Mulțumit de felul în care au lucrat tinerii din această brigadă, controlorul va semna actul de trecere a cazanului din această secție la montaj. Aceasta va fi dovada că Bîlbie Marin, Toabă Vasile, Zamfir Nicolae și ceilalți tineri din brigadă au muncit cu tragere de inimă pentru îndeplinirea angajamentului lor.

Ceferiștii Griviței vor mai sărbători în preajma zilei de 1 Mai și o altă victorie. Din curtea complexului gătită în haină de sărbătoare, locomotiva 50.565 al cărei cazan este în întregime sudat va lua drumul depoului București-Triaj. Este prima locomotivă construită în acest fel în țara noastră. Alături de ceilalți constructori se va bucura și tînărul Gheorghe Nicolae care a depus mult suflet la confecționarea mecanismului motor al locomotivei. Se vor aduna atunci la un loc bucuriile lui Culea Nicolae de la cazangerie, ale lui Petcu Nicolae de la instalații mecanice, ale lui Mirică Alexandru și ale întregului colectiv de aci.

I. OLTEANU

O rodnică consfătuire

La Casa de Cultură a Sindicatelor a avut loc luni după amiază un schimb de experiență organizat de Consiliul Sindical Orășenesc București în colaborare cu ziarul „Informația Bucureștiului" în scopul extinderii inițiativei grupei sindicale nr. 19 de la uzinele „21 Decembrie", de ridicare a muncitorilor rămași în urmă la nivelul mediu al fruntașilor din ramura respectivă. Au luat parte muncitori fruntași, tehnicieni și cadre de conducere, activiști sindicali și U.T.M din 30 de întreprinderi din Capitală.

La discuții au luat cuvîntul numeroși muncitori fruntași, tehnicieni, activiști sindicali și U.T.M. care au relevat rolul important pe care l-a avut inițiativa grupei sindicale nr. 19 în ridicarea producției și productivității muncii, în reducerea prețului de cost, precum și formele noi pe care le-a îmbrăcat în diferite întreprinderi.

La închiderea sesiunii extraordinare a Consiliului Mondial al Păcii

APELUL către opinia publică mondială

Intreaga omenire dorește dezarmarea.

Cursa înarmărilor nu a generat niciodată altceva decît mizerie și nesiguranță; ea a dus întotdeauna numai la război.

In prezent existența armelor de exterminare în masă agravează și mai mult această primejdie, menține suspiciunea în relațiile internaționale.

Totuși, după încordarea care a durat mulți ani, în relațiile dintre marile puteri s-a stabilit o atmosferă nouă. Pozițiile lor în problema dezarmării s-au apropiat. De acum înainte realizarea unui acord între marile puteri depinde de efortul comun de a ajunge la conciliere.

Opinia publică mondială își va ascuți vigilența și își va intensifica lupta pînă cînd va obține dezarmarea generală și interzicerea totală a producției și folosirii armelor atomice și termonucleare. Măsurile cuvenite de control trebuie să intre în vigoare simultan și în fiecare etapă. Nici un fel de dificultăți de ordin tehnic nu pot să împiedice aceasta.

Pe această cale trebuie încheiate primele acorduri care vor favoriza tratativele cu privire la o convenție internațională pentru dezarmare.

Armamentele și forțele armate ale tuturor țărilor, începînd cu marile puteri, trebuie reduse în baza unui acord general la nivelul stabilit;

Comerțul cu armament trebuie pus sub controlul riguros al Organizației Națiunilor Unite;

Trebuie să înceteze experimentarea armei nucleare care provoacă o adîncă îngrijorare în conștiința omenirii.

Orice progres în domeniul dezarmării va contribui la reglementarea nu numai a problemelor care nu și-au găsit încă o rezolvare pașnică, ca de pildă problema germană, ci și a tuturor divergențelor care amenință pacea într-o serie de regiuni ale globului pămîntesc.

Orice progres în domeniul dezarmării va ușura povara bugetelor militare care apasă asupra economiei statelor și va ridica nivelul general de trai. Acest progres va ajuta la rezolvarea problemelor de importanță vitală de care depind bunăstarea și demnitatea popoarelor mari și mici.

Opinia publică din toate țările a contribuit în mod hotărîtor la evoluția în direcția păcii și slăbirii încordării internaționale. In prezent apar indicii care prevestesc o adevărată colaborare pașnică între state.

Popoarele pot să transforme în realitate aceste speranțe de viitor.

Ele au dreptul să se adreseze guvernelor lor și să le ceară acțiuni concrete în domeniul dezarmării.

Astfel ele vor apropia clipa cînd omenirea, eliberată de amenințare și teamă, se va dedica în întregime unor mărețe creații pașnice.

Stockholm, 9 aprilie 1956.

Declarația sesiunii extraordinare a Consiliului Mondial al Păcii cu privire la colaborarea cu toate forțele iubitoare de pace

Situația internațională se caracterizează prin progrese în domeniul slăbirii încordării.

In toate țările și în diferitele pături ale opiniei publice se constată în unanimitate că încetarea cursei înarmărilor trebuie să reprezinte un prim pas pe calea restabilirii încrederii și colaborării între toate statele.

Consiliul Mondial al Păcii nu consideră că numai el exprimă această revendicare a opiniei publice. Alte mari forțe organizate, partide politice, organizații sindicale, culturale și de altă natură, precum și toate cultele religioase se pronunță pentru dezarmare. Activitatea coordonată a tuturor este aceea care va permite să se risipească atît în Vest cît și în Est neîncrederea care mai influențează asupra acțiunilor și atitudinii tuturor guvernelor și va duce la realizarea primelor acorduri cu privire la dezarmare.

Această activitate necesită o legătură efectivă între mișcarea noastră pentru apărarea păcii și toate organizațiile pacifiste, partidele politice, sindicatele, bisericile, organizațiile și mișcările religioase, toate forțele morale, reprezentanții celor mai diferite curente.

Anii războiului rece au făcut imposibilă pînă în prezent această legătură cu unele dintre ele; slăbirea încordării deschide astăzi perspectiva acțiunilor comune.

Consiliul Mondial al Păcii trasează ca sarcină Prezidiului să stabilească contactele necesare pentru ca activitatea comună, pe baza egalității în drepturi și respectului reciproc, să aducă în sfîrșit lumii încrederea, dezarmarea și colaborarea internațională.

Stockholm, 9 aprilie 1956.

Citiți în pag. IV-a celelalte documente ale sesiunii.

PENTRU SĂRBĂTOAREA TINEREȚII ȘI PRIETENIEI

Apelul C. C. al U. T. C. L. și al Comitetului Antifascist al tineretului sovietic către tinerii și tinerele din Uniunea Sovietică

MOSCOVA 10 (Agerpres). — TASS transmite textul Apelului Comitetului Central al U.T.C.L. și al Comitetului Antifascist al tineretului sovietic către tinerii și tinerele din Uniunea Sovietică:

Dragi prieteni, tovarăși!

In vara anului 1957, în capitala Patriei noastre, Moscova, va avea loc cel de al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților „Pentru Pace și Prietenie".

De cinci ori a fluturat pînă acum steagul Festivalului. Praga... Budapesta... Berlin... București... Varșovia... In aceste orașe au avut loc întîlniri emoționante ale tineretului. Festivalurile au contribuit la întărirea și lărgirea legăturilor de prietenie internaționale. Tineri și tinere din toate continentele, de diferite rase și de diferite convingeri politice și-au demonstrat puternica lor unitate, hotărîrea fermă de a lupta pentru pace și prietenie între popoare.

Noul Festival Mondial care va avea loc la Moscova va constitui un măreț eveniment în viața tinerei generații din toate țările, o puternică manifestație a tineretului în cinstea păcii și prieteniei între popoare. Festivalul va da posibilitate stabilirii unei înțelegeri reciproce și mai trainice între tineretul lumii, lărgirii legăturilor tineretului sovietic cu tineretul din celelalte țări.

Faptul că Festivalul Mondial, va avea loc la Moscova impune tineretului sovietic o serioasă răspundere și mari obligații. Chemăm tinerii și tinerele sovietice să întîmpine așa cum se cuvine această sărbătoare.

Tineretul sovietic întîmpină Festivalul Mondial însuflețit de mărețul program al construcției comuniste în țara noastră, trasat de Congresul al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Indeplinirea cu succes a celui de al 6-lea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S. va contribui la întărirea continuă a puterii economice a statului nostru, la ridicarea bunei stări a poporului sovietic, la cauza întăririi păcii în întreaga lume.

Tineri și tinere! Intîmpinați Festivalul — sărbătoarea tinereții și a păcii — prin noi succese în muncă! Să lumineze și mai puternic în rîndurile tineretului flacăra întrecerii socialiste pentru îndeplinirea cu succes a celui de al 6-lea plan cincinal, pentru îndeplinirea înainte de termen a sarcinilor pe anul 1956. Să ridicăm productivitatea muncii! Succesele în muncă spre binele patriei noastre socialiste oglindesc cel mai bine pregătirile în vederea Festivalului.

Festivalul de la Moscova va fi o sărbătoare a artei popoarelor lumii, o trecere în revistă a tinerelor talente. La Festivalurile trecute tineretul sovietic a înfățișat cu succes realizările artei sovietice. Programul variat al manifestărilor și concursurilor artistice ale Festivalului ne obligă să începem de pe acum pregătirile necesare.

Festivalul Mondial va fi precedat de Festivalul unional al tineretului sovietic. Concursurile tinerilor artiști amatori vor începe în întreprinderi, instituții, colhozuri, sovhozuri, S.M.T.-uri, și instituții de învățămînt. După aceea vor avea loc festivaluri raionale, orășenești, regionale, de ținut și republicane, care vor lua sfîrșit printr-o serbare la Moscova. Aceasta va constitui un fel de concurs de selecționare a reprezentanților tineretului sovietic la Festivalul Mondial. Numai cei mai buni dintre cei mai buni vor avea dreptul să participe la concursurile și concertele celui de al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților.

In cadrul Festivalului de la Moscova va avea loc cea de a treia ediție a jocurilor sportive internaționale ale tineretului — cel mai important eveniment în viața sportivă a anului 1957. In programul acestor jocuri figurează întreceri de atletism, gimnastică, înot, canotaj, ciclism, voleibal, baschet, fotbal, tenis și multe alte discipline sportive. La festivalurile anterioare sportivii sovietici au purtat cu cinste steagul sportului sovietic.

Tineri și tinere! Să marcăm pregătirile în vederea Festivalului Mondial prin dezvoltarea continuă a activității de cultură fizică de masă, sporind realizările sportivilor sovietici! Să construim noi stadioane, terenuri sportive și baze nautice! Să organizăm sărbători de masă ale culturii fizice, întreceri, crosuri, ștafete, curse, întreceri de ambarcațiuni!

In vara anului 1957 din Vest și din Est, de la Nord și de la Sud se vor întîlni la Moscova delegați la Festivalul Mondial. Ei vor străbate mii de kilometri prin țara noastră. Pe tot parcursul lor, să-i întîmpinăm pe oaspeții noștri cu căldură și prietenie, să înconjurăm cu atenție și grijă solii țărilor apropiate și îndepărtate!

Oaspeții noștri din străinătate vor dori să cunoască viața tineretului sovietic, să stea de vorbă cu prietenii sovietici despre munca lor de astăzi, despre planurile lor de viitor, vor dori să viziteze orașe ale Uniunii Sovietice, uzine și fabrici, colhozuri, stațiuni de mașini și tractoare, sovhozuri și instituții de învățămînt, pentru a vedea cum muncim pentru binele patriei noastre, pentru binele păcii. Să arătăm celor de o vîrstă cu noi sosiți din străinătate rezultatele muncii constructive însuflețite a poporului sovietic, bogăția Patriei noastre socialiste, cu ce se mîndresc oamenii sovietici.

Dragi prieteni! Ne așteaptă fapte mari, pline de varietate. Să începem munca fără a pierde nici o clipă! Vom face totul pentru ca cel de al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților să fie o sărbătoare luminoasă a tineretului lumii, a prieteniei tot mai strînse a tinerei generații din toate țările.

Vă chemăm să discutați în cadrul adunărilor tineretului acest apel și să vă gîndiți ce va trebui să facă tinerii și tinerele din fiecare întreprindere, colhoz, S.M.T., sovhoz, instituție, instituții de învățămînt pregătindu-se pentru cel de al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Moscova.

COMITETUL CENTRAL AL U. T. C. L.,
COMITETUL ANTIFASCIST AL TINERETULUI SOVIETIC

Despre cei ce creează frumosul

Da, despre ei vreau să scriu. Despre cei care creează frumosul, această uluitoare descoperire a lumii, de care — cred — oamenii și-au dat seama atunci cînd și-au privit pentru prima oară chipul în oglinda limpede a apelor și cînd au înțeles pentru prima oară că au suflet și minte. Cînd se va fi întîmplat oare aceasta? E fără rost să ne întrebăm. Oamenii au intuit frumosul, s-au emoționat și l-au simțit în chipul cel mai palpabil, poate la puțin timp după ce-au apărut ca ființe prin imensele păduri preistorice, hărțuiți de primejdii pe care noi nu ni le putem închipui. Cînd și-au dat seama că trăiesc, oamenii au simțit în chipul cel mai primitiv o bucurie puternică, sălbatică, pentru că trăiau, pentru că viața era frumoasă și, de acolo, din negura încîlcită a anilor nemăsurați de nimeni au scrutat vremea ce se întindea spre viitor ca o stepă nesfîrșită și au primit fără ezitări de la muma natură viața și pămîntul în stăpînire.

Și de atunci și pînă acum oamenii au trăit pentru ca să facă lucruri frumoase pe pămînt și în univers. Și au făcut lucruri și fapte frumoase. (Se exclud dintre ei, firește, neoamenii, cei care au urît frumosul, care l-au pîngărit și l-au ucis, pentru că aceștia fac parte din specia umană doar din punct de vedere anatomic).

Dar omul, omul adevărat, bătrînul și totuși tînărul om, cu incomensurabila sa vîrstă de sute de mii de ani, a iubit și a făurit frumosul.

Slavă omului, descoperitorul și creatorul frumosului!

I.

Am mîndria cetățenească să scriu despre faptul că în țara mea oamenii creează frumosul. Frumos poartă mecanicul trenul, care se îndoaie atît de mlădios pe firul ondulat al Prahovei și frumoasă e umezeala privirilor sale atunci cînd se desfată privind cum veverițele stîrnesc mici avalanșe ce se prefac într-o pulbere iluzorie de pe crengile brazilor.

Frumoasă, crîncen de frumoasă, e clipa cînd minerul, după ce a zguduit pămîntul la sute de metri dedesubt cu explozia trotilului și cu înțepăturile sacadate ale pickhamerului, cu gesturi energice, brutale, ca într-o luptă între uriași, merge apoi cu nevasta la teatrul din Petroșani și lasă să-i curgă fără nici o jenă lacrimile atunci cînd o anume scenă îl impresionează și-i umple sufletul de emoție.

Și frumoasă este mîngîierea pe care țăranul o dă cu asprime spicelor mustăcioase ale holdelor care auresc Bărăganul.

Dar, iubiți cititori, sînt atîți oameni care creează frumosul, încît ne oprim aici. Cum am putea vorbi despre toți? Doar pe unii, desigur mai modești într-un fel, aproape necunoscuți încă, aș vrea să vi-i amintesc: pe sticlarii din Pădurea Neagră. E adevărat că ați rămas uimiți privind candelabrele Teatrului de Operă și Balet al R.P.R.? Nu-i așa că poate erați tentați să credeți că din cine știe ce țară străină au fost aduse? Ei, aflați că sticlarii din Pădurea Neagră le-au făcut. Deocamdată numai cîțiva dintre creatorii acestui monument de artă al zilelor noastre l-au putut admira umplînd cu lumină aceea dumnezeiască, extraordinara sală a teatrului. Ceilalți l-au văzut doar într-un jurnal cinematografic și în clipa cînd operatorul le-a înregistrat pe peliculă parcă anume spre bucuria sticlarilor din Pădurea Neagră, spectatorii au isbucnit într-un chiot care a zguduit sala.

— Ai văzut, candelabrele noastre! Grozave!

Sînt sigur că le-au dat lacrimile. Unii vor spune că exagerez. Să vă povestesc un fapt.

Localitatea Pădurea Neagră se află izolată de restul lumii de o pădure întinsă care acoperă munții Bihorului pe o distanță de peste 22 kilometri. Drumul de la Aleșd și pînă acolo șerpuiește pe marginea unei prăpăstii care te înfioară. Linie ferată nu există. Fabrica a fost construită aici acum 120 de ani de către un conte austriac pentru că se găsea ceva materie primă. Din cauza acestei vechimi și desigur, și din neglijența Ministerului Industriei Ușoare, fabrica e cam rămasă în urmă cu mecanizarea. Aici se mai suflă încă sticle pe țeavă, mai există încă niște gazogene născute în anul 1860, care funcționează ca vai de lume, iar polizoarele pentru șlefuire nu sînt nici ele grozave.

Toate acestea înseamnă că aici se lucrează destul de greu. Și mai există încă pe lîngă asta o prăpădenie de rîușor care, deși pare inofensiv aproape tot anul, primăvara sau în timpul ploilor își umflă apele într-un chip înfricoșător. Așa s-a întîmplat atunci.

Artiștii sticlari din Pădurea Neagră, după aproape trei luni de muncă migăloasă și grea, terminaseră candelabrele. Se aflau la finisare: la șlefuit și pictură.

Și tocmai atunci, pîrîiașul acela care nu merită nici măcar să poarte un nume, hrănit cu ape tulburi și viforoase de către niște ploi torențiale, a năvălit surprinzător în secțiile de jos ale fabricii și le-a inundat. Apa ajunsese la înălțimea unui stat de om. Nimic nu mai putea fi salvat. Candelabrele au fost distruse.

Ziua aceea a fost zi de doliu pentru întreaga fabrică. Cioburile candelabrelor au fost purtate din mînă în mînă, în tăcere, ca niște obiecte rămase de la un prieten dispărut. Oamenii tăceau. Nimeni nu comenta nimic. Maistrul Rozin Rudolf, creatorul acestui candelabru, n-a vrut să i se arate cioburile.

— Nu, nu. Să nu le văd.

Și a plecat repede în altă parte. Mai erau trei săptămîni pînă cînd candelabrul trebuia să ajungă în mîinile constructorilor de la București. Ce rămînea de făcut? Era limpede pentru toți. In aceeași zi s-a început iarăși lucrul. Suflătorii au luat iarăși în vîrful țevilor pasta incandescentă, încălzită pînă la 1410 grade și au făcut-o să capete iarăși forma delicatelor abajururi ale candelabrului.

Tinerii maistrului Metveșy Barno de la secția șlefuitorie le-au luat bucată cu bucată și le-au trecut peste obrazul fin al pietrelor de polizor. La pictură, tinerii Hortover Anton, Kork Ștefan și ceilalți le-au aurit cu o măiestrie inegalabilă.

S-a lucrat zi și noapte. Timp de 3 săptămîni. In ziua fixată, candelabrele au ajuns la București. Și nimeni n-a știut cît de dramatică a fost istoria nașterii acestui mare obiect de artă, puțini au știut că ele sînt opera unor tineri din inima munților Bihorului.

Fiind delegat la Festivalul de la București, Hortover Anton a strigat aproape fără să-și dea seama, atunci cînd a intrat în sala Teatrului de Operă și Balet:

— Candelabrul nostru!

— Care candelabru? l-a întrebat un alt delegat de alături.

— Candelabrul acela mare de sus. Noi l-am făcut, la Pădurea Neagră...

— Fugi, măi tovarășe. Asta-i adus din străinătate. Am auzit eu de la cineva...

Și oricît i-a explicat Hortover, tînărul n-a vrut să-l creadă. Faptul acesta l-a îndurerat. Artiștilor de la Pădurea Neagră nu li se recunoaște paternitatea celei mai frumoase creații a lor!

Nu-i nimic, prieteni! Ca dovadă a faptului că nu numai lucrurile create de voi sînt frumoase, dar că și sufletele voastre sînt frumoase, n-ați cerut să se scrie undeva pe candelabre „fabricat la Pădurea Neagră" și nici nu v-a mîhnit această nevinovată eroare, neluată în seamă aproape de nimeni. Cei care văd opera voastră, spectatorii din fiecare seară, o admiră cu sinceră emoție și acordă stima și cinstirea lor, oamenilor care au creat-o, acolo departe, într-un colț aproape necunoscut al patriei.

Și oamenii aceștia sînteți voi.

ION BAIEȘU

Cîntăreții și dansatorii satului se pregătesc de concurs

Se înserează. Liniștea cuprinde ulițele satului care pînă acum o oră erau pline de forfotă. Numai la Școala elementară de 7 ani din comuna Ruginoasa e mare animație. Rînd pe rînd intră pe ușă tineri din comună.

E firesc ca un trecător străin să se întrebe ce se petrece acolo. Dar acest lucru nu-i greu de aflat. Tinerii se adună în fiecare marți și vineri pentru a se pregăti în vederea celui de al IV-lea concurs al căminelor culturale.

Intr-una din sălile școlii au loc repetițiile la dansuri. Acordeonul este însoțit de o voce energică care explică tehnica unui joc. Tînărul profesor Mircea Hudiță, instructorul echipei de dansuri, nu precupețește niciodată timpul său liber cînd e vorba de activitatea artistică. Cu multă perseverență și răbdare repetă cu fiecare dansator pînă ce acesta învață fiecare figură a dansului popular. In seara asta se repetă bătuta, hora, ciobănașul și dansul țigănesc „ghiulabana". Opt perechi de dansatori se pregătesc cu însuflețire pentru a obține succes la concurs. E nevoie de muncă perseverentă. Acest lucru a fost înțeles cel mai bine de către tinerii Viorica A. Axinia, Stroienia Mocanu, Alexandru Pohoață, Gheorghe Dupalău, care nu lipsesc niciodată de la repetiții.

Intr-o altă încăpere a școlii, cei 65 de coriști ai căminului învață noi cîntece. Se aude un cîntec foarte cunoscut prin părțile acestea: „Mîndră-i fata moldoveancă" de Sorin Vînătoru. Tînăra solistă Elena Ciobotaru interpretează cu suflet cîntecul „Rîndunica" și romanța „Smaranda".

Echipa de teatru repetă piesa „Comoara" de Badea Toderaș, în care se combate misticismul.

Intreaga echipă culturală muncește pentru ca la concursul căminelor culturale să obțină rezultate dintre cele mai bune. De multe ori, în frunte cu directorul căminului cultural, echipa artistică prezintă spectacole în comunele învecinate ca Stroiești, Todirești etc.

★

Comuna Tătăruși este una din comunele cu o veche tradiție culturală din raionul Pașcani. Echipa artistică de aci a participat la cel de al II-lea concurs pe țară al căminelor culturale la care a luat premiul III. In anul 1954, la cel de al III-lea concurs, a primit mențiune. Aceste succese o fac să se pregătească temeinic pentru a participa și la cel de al IV-lea concurs.

Formația corală a căminului, care numără peste 60 de tineri și cîntă pe patru voci, a fost alcătuită încă în anul 1948, prin strădania tov. profesor Gheorghe Stan, care este de atunci dirijorul corului.

Pentru concurs corul pregătește cîteva bucăți de folclor, ca „Hora de la Tătăruși", „Ionel cu păr bălai", „Fă, Ileană din Cristești", iar cele șase perechi de dansatori repetă dansurile „Polca", „Rusească", „Invîrtita".

Soliștii vor prezenta la cel de al IV-lea concurs: „Spune mîndră turturea", interpretat de tînărul V. Lungu, și cîntecul „S-aprind luminile-n satul meu", în interpretarea tinerei învățătoare Lucia Vatavu.

Invățătorii din Tătăruși au format o mică orchestră de muzică de estradă formată din trei persoane: Gheorghe Stan la vioară, Alexandru Vatavu la acordeon și Ion Ștefănescu la tobă.

Muncind și de acum înainte cu tragere de inimă, neprecupețind timpul liber, aceste formații artistice vor obține fără îndoială rezultate frumoase la cel de al IV-lea concurs pe țară al căminelor culturale. Prin selecționarea dansurilor și cîntecelor specifice regiunii respective ele vor scoate la iveală noi talente precum și comorile ascunse ale artei populare din țara noastră.

TEODORA PATRUȚ

Gazeta de perete a navei este lucrată cu migală de tinerii matrozi.

In fotografie: se pregătește un număr nou.

Intr-ajutorare la însămînțări

Numeroși țărani muncitori din regiunea Craiova au format grupe de într-ajutorare pentru a folosi mai bine zilele bune de lucru și forțele de muncă la însămînțări. Pînă acum, în regiunea Craiova au fost constituite peste 6000 grupe de într-ajutorare pe bază de rudenie și vecinătate.

Datorită într-ajutorării în muncă, țăranii muncitori din comuna Cotofenii din Față, ca și cei din comunele Padea, Drănicu, Belcinu, Calopăru, Giubega, Rast, Ștefan cel Mare și altele au însămînțat mai mult de 80 la sută din culturile prevăzute în epoca I. In raionul Segarcea au fost însămînțate pînă la 1 aprilie 1036 ha., în raionul Filiași 1023 ha. iar în raioanele Băilești și Craiova cîte 800 ha.

Colțul concursului

Ce mi-a povestit FRUNTAȘA ÎNTREPRINDERII

Intrecerea pe profesii a adus tinerei Levina Zöldi, țesătoare la fabrica de postav „Victoria"-Cisnădie, rezultatele pentru care și-a închinat toate eforturile. Levina a obținut titlul de „cea mai bună țesătoare".

Iată discuția pe care am avut-o cu fruntașa întrecerii pe profesii.

★

„Cum am ajuns cea mai bună țesătoare? Iată pe scurt „secretul".

In ultima lună a anului trecut brigada noastră a fost confirmată brigadă de calitate.

Prima măsură luată pentru asigurarea victoriei a fost inițierea brigăzii în aplicarea cu exactitate a metodei Aleksandr Ciutkih, lucru făcut de responsabilul tehnic, tovarășul Ilie Lepădatu. Cu toate acestea, nu știu cum se făcea, că deși cunoșteam însemnătatea calității pentru reducerea prețului de cost, dădeam dovadă de lipsuri uneori revoltătoare. Pentru aceasta, de multe ori am fost chemată la rampa de țesături crude și criticată pentru greșelile săvîrșite. M-au convins tovarășii că rebutul înseamnă muncă cheltuită în zadar.

Mă obișnuisem la început să spun ca alții „ce să-i faci, dacă lucrezi trebuie neapărat să și greșești". Cît de dăunătoare este această concepție, nu mai trebuie să spun. După ce am aplicat metoda Ciutkih, — de organizare a brigăzilor de calitate — apoi metoda Kovaliov — de extindere a celor mai bune mînuiri — succesele au început să se țină lanț. Acum nu-mi mai amintesc exact de cînd n-am mai fost chemată la rampa de control. Indicele de calitate l-am întrecut cu mult. La 1000 de bătăi am reușit să reduc la jumătate punctele de greșeli admise în procesul tehnologic.

In urma aplicării metodei Kovaliov am reușit să obțin la schimbarea suveicii simple timpul de 1,04 secunde, iar la schimbarea suveicii cu căutarea firului 7,5 secunde.

Cred că mai interesant ar fi să cunoașteți modul de schimbare al suveicii. Nu este nici o taină aici. Opresc războiul cu mîna dreaptă cu rostul semiînchis, cînd suveica se află în caseta superioară, iar cea de a doua casetă este goală. In mîna stîngă am pregătită suveica plină. Cu mîna dreaptă trag afară suveica din casetă și în același timp introduc cu mîna stîngă suveica plină. Imediat pornesc războiul.

In urma analizării procedeului meu de muncă, am primit sarcina de instructoare la faza schimbării suveicii. Am avut deci posibilitatea să împărtășesc țesătoarelor mijloacele prin care se pot obține succese mai mari.

Cînd au fost organizate întrecerile pe profesii, m-am hotărît să nu mă dau ușor bătută. Trei țesătoare au cîștigat titlul de „cea mai bună țesătoare" — Konnert Ilse, sora mea Zöldi Irina și eu.

Vreau să mărturisesc că n-a fost de loc ușor să învingi în întrecere. Să lucrezi repede, nu înseamnă să fii grăbit. M-am convins că iuțeala în muncă depinde de priceperea de a-ți calcula și repartiza în mod precis mișcările. Eu lucrez la două războaie și grija mea este ca ele să funcționeze neîntrerupt.

După lucru, citesc din cărțile de specialitate. Aceasta mă ajută de asemenea în activitatea mea productivă".

Așa am ajuns purtătoarea titlului de „cea mai bună țesătoare" — a încheiat tovarășa noastră.

Corespondent
TRAUTE MÜLLER

A răspunde, ÎNSEAMNĂ A CERCETA...

Tovarășul Tunaru Ștefan, secretar cu problemele de propagandă al Comitetului raional U.T.M. Ceahlău, regiunea Bacău, a primit din partea biroului comitetului raional U.T.M. sarcina de a cerceta un semnal critic trimis de ziarul nostru. Era vorba de faptul că la sectorul I.F.E.T. Borca din raionul Ceahlău, tinerii nu folosesc timpul liber într-un mod plăcut. Din lipsă de materiale sportive ei nu pot practica nici un fel de sport. Organizația U.T.M. din Borca neavînd îndrumarea necesară nu se preocupă de organizarea unor manifestări culturale care să facă viața tinerilor mai plăcută și mai veselă, care ar înlesni cunoașterea reciprocă a tinerilor și le-ar dezvolta sentimentul de prietenie și dragoste pentru ceea ce este frumos și util.

Tovarășul Tunaru, în loc să meargă pe teren și să cerceteze personal, a ticluit din birou un răspuns către ziar, în care se menționa că biroul comitetului raional U.T.M. a luat măsuri pentru a reactiviza organizația de bază U.T.M. de la sectorul I.F.E.T. Borca, încă înainte de a primi sezisarea ziarului nostru. Se mai adăuga că clubul acestei organizații a fost înzestrat cu 7 șahuri, 5 perechi de schiuri, că tinerii de aici participă la „Joia tineretului" organizată în fiecare săptămînă de către organizația de bază U.T.M. din comună și că la club se află un aparat de radio la care se fac audiții colective.

Corespondentul care a sezisat situația de la Borca a primit din partea redacției asigurarea că — conform răspunsului primit din partea comitetului raional U.T.M Ceahlău — lipsurile de la Borca au fost înlăturate. El ne-a răspuns însă că nu poate fi vorba de nici o reactivizare a organizației U.T.M. de la I.F.E.T. Borca, deoarece nimeni din cadrul comitetului raional U.T.M. nu s-a deplasat la fața locului și în consecință totul a rămas așa cum a sezisat încă în prima scrisoare.

O nouă cercetare întreprinsă de ziar a pus în lumină adevărul. Corespondentul nostru avea dreptate. Organizația de bază cu pricina nu a fost reactivizată nici după primirea semnalului critic trimis de noi. Informațiile primite de la tovarășul Tunaru nu corespundeau realității. Cele 7 șahuri de care vorbea în răspuns sînt de fapt numai două și acestea incomplecte, iar echipamentul sportiv a fost luat de la Borca de către președintele comitetului sportiv I.F.E.T. Ceahlău.

Cît privește audițiile muzicale, tinerii se vor putea bucura de ele, poate mai tîrziu, atunci cînd se va repara aparatul de radio care de trei luni de zile este scos din funcțiune.

Toate acestea le va putea constata și tovarășul Tunaru Ștefan dacă se va deplasa pe teren la Borca, cu care ocazie se va convinge din nou că planurile de acțiune ale organizației de bază și măsurile luate din birou nu corespund întotdeauna realității.

FLORICA MILITARU

Ucenicii și elevii DE AZI, muncitorii și tehnicienii DE MÎINE

Pe marginea consfătuirii organizate de Ministerul Învățămîntului

Sala de festivități a Școlii profesionale nr. 4 din Capitală a fost timp de două zile locul de întîlnire al directorilor și directorilor adjuncți din școlile profesionale de ucenici, școlile tehnice, școlile tehnice de maiștri și al delegaților ministerelor. Aici s-au discutat sarcinile reieșite din lucrările celui de-al doilea Congres al partidului în vederea pregătirii cadrelor calificate la nivelul tehnicii noi, analizîndu-se condițiile concrete în care ele pot fi îndeplinite.

Profil, plan, programă, manuale

In anii care au urmat reformei învățămîntului, economia noastră națională a primit 221.510 muncitori calificați și 96.430 tehnicieni — absolvenți ai școlilor profesionale de ucenici și ai școlilor medii tehnice.

Prin Hotărîrea partidului și guvernului privind reorganizarea școlilor profesionale de ucenici, școlilor tehnice și școlilor tehnice de maiștri, învățămîntul a fost și mai mult legat de activitatea practică, de nevoile producției.

In anii 1955—1956 planul de școlarizare a fost realizat în școlile profesionale de ucenici în procent de 89 la sută, în școlile tehnice de 84 la sută și în școlile tehnice de maiștri de 62 la sută.

Unele ministere, printre care, Ministerul Căilor Ferate, Ministerul Minelor, Ministerul Materialelor de Construcții, au încercat să realizeze cifrele de plan recrutînd la școlile tehnice elevi care nu îndeplinesc condițiile cerute de Hotărîre.

Unele departamente din ministere nu au respectat prevederile hotărîrii cu privire la recrutarea teritorială. In cele 29 școli profesionale din București, din cei 5052 ucenici din anul I abia 1863 sînt din oraș, ceea ce reprezintă abia 36 la sută.

Pentru îndeplinirea planului de școlarizare pe anii 1956-1957 trebuie îmbunătățită popularizarea. In acest sens, conducerile școlilor trebuie să aibă o legătură directă cu direcțiunile școlilor de 7 și 10 ani.

Conținutul învățămîntului

Dezbaterile celui de al II-lea Congres al partidului au arătat că Ministerul Invățămîntului n-a supus unei analize mai atente și cuprinzătoare planurile de învățămînt și programele analitice, întocmite de ministere, instituții și organe centrale. Manualele existente acoperă abia 60 la sută din nevoile totale, iar manualele pentru matematică și educație politică sînt prea încărcate. Majoritatea au un conținut bun, dar mai există cazuri cînd în manuale ca „Toleranțe și calibre", „Organe de mașini", „Dulgheria", se dau noțiuni greșite. Unii profesori de la școlile de ucenici ale Ministerului Invățămîntului, cum ar fi cele din Iași și Păltiniș predau lecții cu un conținut slab. Se impune deci revizuirea manualelor și a programelor analitice pentru ca în ele să se cuprindă ultimele cuceriri ale tehnicii și științei.

Instruirea practică a stat în centrul atenției ministerului nostru. Practica se face în primele șase luni în atelierele de instructaj, apoi direct în producție.

Îndeplinirea planului de producție este obligatorie. Ucenicii trebuie să lucreze pe bază de norme, să contribuie la creșterea productivității muncii. Baza trainică a creșterii productivității muncii o constituie progresul tehnic, înlocuirea în procesul tehnologic a ceea ce este învechit și introducerea cu hotărîre a tehnicii noi. In această privință există neglijențe: Școala profesională din Blaj nu execută mașini de gătit de bună calitate, iar Școala profesională din Galați are un stoc de 100 de triciclete proaste.

Lipsuri serioase se constată în ceea ce privește asigurarea bazei materiale. Școala profesională de ucenici din Iași a Ministerului Transporturilor Rutiere Aeriene și Navale, Școala de ucenici „Fusul"-Galați, au condiții materiale nesatisfăcătoare. Atelierul Școlii de ucenici din Cluj a Ministerului Transporturilor Rutiere Aeriene și Navale este amenajat într-o magazie.

Problema principală se referă la măsurile ce trebuie luate în ceea ce privește profilul, programa, planurile și manualele școlilor despre care discutăm. Ministerul Invățămîntului are în vedere aceste probleme și soluționarea lor va duce la pregătirea de cadre calificate la nivelul tehnicii noi.

(Din referatul prezentat la consfătuire de tovarășul CONSTANTIN DINCULESCU, locțiitor al Ministrului Invățămîntului).

La unele școli profesionale de ucenici se predau procedee înapoiate de muncă.

MAISTRUL: Mașina din spatele meu este un fierăstrău mecanic. Prin urmare lemnul se taie cu fierăstrăul de mînă!...

O CERINȚĂ OBLIGATORIE

In cuvîntul său, tov. Vlad Cornel, membru în biroul C.C. al U.T.M., a subliniat că în ultimii ani învățămîntul nostru s-a îmbunătățit. Organizațiile U.T.M. au contribuit mai mult la educarea ucenicilor.

Disciplina în școlile profesionale „Grivița Roșie", Grupul școlar „Steagul Roșu", Școala profesională „Strungul" este mult mai bună. Comitetele raionale, orășenești și regionale U.T.M. supun analizei situația învățămîntului.

Majoritatea organizațiilor U.T.M. nu sînt însă la înălțimea sarcinilor trasate de partid. Nivelul scăzut al vieții interne de organizație influențează asupra ucenicilor. Nu s-a reușit să se cuprindă în U.T.M. decît 50—60 la sută din ucenici. Organizațiile U.T.M. din Școala nr. 3 București, Școala uzinei „Independența"-Sibiu nu țin adunări generale de organizație cu lunile, nu discută cele mai importante probleme. Nu se generalizează metodele fruntașilor în învățătură. Colaborarea dintre școală și comitetele raionale și orășenești lasă de dorit. De multe ori ea se rezumă la un telefon. Nu toate conducerile școlilor au înțeles să ceară sprijinul organizațiilor U.T.M., de aceea nu invită secretarii la consiliile pedagogice. Diriginții nu țin legătura cu birourile U.T.M. pe clasă. In multe școli nu există abonamente la presa de tineret.

Au fost întreprinse și unele acțiuni însemnate. La inițiativa Biroului C.C. al U.T.M., în colaborare cu unele ministere s-a organizat în regiunea Stalin o consfătuire pentru analiza muncii de învățămînt.

Este necesar — a spus vorbitorul — să se oblige conducerile școlilor să organizeze orele de informare politică și să fie invitați secretarii U.T.M. la consiliile pedagogice. Trebuie să se combată practica unor cadre didactice de a pune note mici în primul trimestru, pentru ca elevii să învețe mai bine în celelalte trimestre. Să se introducă limba romînă, să se mărească numărul orelor de desen tehnic la școlile de maiștri, să se introducă fizica și chimia. Să se organizeze zile ale porților deschise, consfătuiri cu muncitorii.

Comitetele raionale U.T.M., împreună cu direcțiunile școlilor, trebuie să se îngrijească de selecționarea și pregătirea educatorilor pentru a se asigura cadre corespunzătoare.

ÎN ATENȚIA Ministerului Invățămîntului:

- *Imbunătățirea conținutului manualelor, a traducerii, a aspectului lor.*
- *Afectarea în programă a unei ore pentru limba romînă.*
- *Introducerea orelor de cultură generală pe seama reducerii repetării materiei.*
- *Introducerea fizicii și chimiei în școlile tehnice de maiștri.*
- *Imbunătățirea utilării atelierelor de instructaj.*
- *Ținerea examenelor de admitere la 1 iulie.*
- *Imbunătățirea controlului calității și conținutului învățămîntului în școlile de ucenici, școlile tehnice și școlile tehnice de maiștri.*
- *Definitivarea regulamentului pentru organizarea și funcționarea activității practice.*
- *Selecționarea atentă a cadrelor didactice.*
- *Analiza periodică a învățămîntului pe ramuri de școli.*
- *Intocmirea planului de școlarizare pe baze reale.*
- *Editarea manualelor. Cuprinderea metodelor avansate și a experienței înaintate în manuale.*
- *Definitivarea nomenclatorului de meserii.*
- *Revizuirea duratei folosirii hainelor de protecție.*

Nu există motivare științifică

Ni s-a spus că limba romînă s-a scos pentru că materia s-a făcut în școala elementară. Aceasta nu este o motivare științifică. Cercurile literare nu dau rezultatele scontate. Din 600 de elevi candidați la școala noastră, 100 s-au prezentat din punct de vedere al ortografiei sub nivelul cunoștințelor elevilor din clasa a II-a elementară. Programul la educația politică este prea încărcat. Copilul își însușește anumite capitole, dar nu poate să parcurgă întreaga materie. De aceea este necesară revizuirea programei.

(Din cuvîntul tov. RADULESCU EUFROSINA, director la Școala profesională Kirov, București).

La Școala profesională din Sibiu, a Ministerului Construcțiilor, infirmeria a fost transformată în dormitor.

— De ce schimbi plăcuțele?
— S-a dat dispoziție de sus să nu se mai îmbolnăvească nimeni: mai e nevoie de încă un dormitor.

Desene: M. CARANFIL

NOTA REDACȚIEI

Consfătuirea prezintă un interes deosebit deoarece problemele ridicate cu privire la profil, plan, program, manuale, sînt strîns legate de pregătirea unor muncitori calificați, capabili să mînuiască mașinile moderne din întreprinderi

In general este lucru cunoscut că o ședință sau consfătuire își atinge scopul atunci cînd înlesnește schimb de experiență. Consfătuirea nu a rezolvat pe deplin această cerință. Reprezentanții Ministerului Invățămîntului au lăsat un timp insuficient pentru cea mai importantă parte a consfătuirii — discuțiile, deși numărul mare de tovarăși înscriși la cuvînt (47) denotă că participanții aveau multe de spus.

In școlile profesionale de ucenici se fac lucruri frumoase. E greșit că referatul și rapoartele nu au oglindit priceperea, entuziasmul și puterea de creație a ucenicilor, munca plină de abnegație a unor cadre didactice și conduceri de școli. La Hunedoara — la laminoare, lucrează în echipă cîte doi muncitori și trei ucenici; la Complexul C.F.R. „Grivița Roșie" ucenicii participă la îndeplinirea planului partidei din care fac parte. Elevi aidoma lui Ion Rache, Teodor Drăgan, Militaru Elena, de la Școala profesională a Ministerului Chimiei din Capitală, care întrec succesele unor muncitori vîrstnici, există în fiecare școală. Și despre ei ar fi trebuit să se vorbească.

Ministerul Invățămîntului trebuie să-și îndrepte atenția în spre rezolvarea problemelor arzătoare ridicate în această consfătuire. Un răspuns ca acela dat întrebării „de ce s-a scos studiul limbii romîne?" nu este motivat științific.

Participanții la consfătuire urmează să-și însușească problemele ridicate, valabile pentru locul lor de activitate și în lumina sarcinilor trasate să ia toate măsurile necesare pentru organizarea procesului de instruire teoretică și practică în cele mai bune condiții. Organizațiile U.T.M. trebuie să sprijine mai mult conducerile școlilor în educarea elevilor, în pregătirea lor profesională.

Consultație

Nu există inevitabilitate fatală a războaielor

Poate fi evitat un nou război? Intrebarea aceasta frămîntă milioane de oameni din lumea întreagă. Și lucrul acesta este cu totul firesc. Problema menținerii păcii este o problemă vitală pentru toate popoarele lumii.

Răspunsul la întrebarea arzătoare pe care și-o pun masele largi de pretutindeni ni-l dă teza cuprinsă în raportul C. C. prezentat de tovarășul N. S. Hrușciov la Congresul al XX-lea al P.C.U.S. privitoare la posibilitatea preîntîmpinării războaielor în epoca actuală. Făcînd o profundă analiză a schimbărilor de însemnătate istorică mondială petrecute în ultimele decenii pe arena internațională, raportul arată că **nu există o inevitabilitate fatală a războaielor.**

Cunoscuta teză marxist-leninistă cu privire la inevitabilitatea războaielor în condițiile existenței imperialismului a fost elaborată în perioada cînd imperialismul era un sistem atotcuprinzător, iar forțele sociale și politice interesate în preîntîmpinarea războiului erau slabe, neorganizate, incapabile să împiedice urzelile cercurilor agresive. In zilele noastre însă situația s-a schimbat radical. Pentru toată lumea este limpede ce schimbări profunde s-au produs în situația internațională după primul, și în special după cel de-al doilea război mondial. Orice om cu judecată își dă acum seama cît de mult s-a schimbat raportul forțelor de clasă, politice, cît de mult au slăbit pozițiile imperialismului și cît de mult s-au întărit pozițiile socialismului și, în același timp, ale multor alte forțe care se ridică împotriva războiului. Toate acestea permit să se tragă concluzia că în problema: va fi sau nu război, s-a creat acum o situație cu totul diferită decît în perioada care a precedat ultimul război mondial și cu atît mai mult decît în perioada care a precedat războiul din 1914—1918.

In prezent, paralel cu lagărul mondial capitalist există lagărul mondial socialist, care reunește în Europa și Asia peste 900.000.000 oameni, adică peste o treime din populația globului pămîntesc. Acest lagăr, care s-a transformat într-o forță puternică și în care forțele iubitoare de pace găsesc nu numai mijloace morale, ci și mijloace materiale pentru preîntîmpinarea unei agresiuni, exercită o influență uriașă, mereu crescîndă asupra evoluției evenimentelor internaționale.

Forțele păcii au sporit considerabil odată cu apariția pe arena mondială a unui grup de state iubitoare de pace din Europa și Asia, care au proclamat ca principiu al politicii lor externe neparticiparea la blocuri. Un număr de 20 de state împărtășesc și sprijină cunoscutele 5 principii ale coexistenței pașnice — respectarea reciprocă a integrității teritoriale și a suveranității, neagresiunea, neamestecul reciproc în treburile interne, egalitatea și avantajul reciproc, coexistența pașnică și colaborarea economică. Ca urmare s-a creat o vastă „zonă a păcii", care include atît statele socialiste cît și state nesocialiste din Europa și Asia. Această zonă cuprinde imense întinderi ale pămîntului pe care locuiesc aproape un miliard și jumătate de oameni, adică majoritatea populației planetei noastre.

O puternică rezervă, un imens sprijin pentru forțele iubitoare de pace îl constituie mișcarea anticolonială în plin avînt, care a cuprins cele mai largi mase din Asia și care începe în același timp să ia o amploare tot mai mare și în Africa. Aceste mase tind să-și îmbunătățească situația și să se bucure din plin de libertate și independență națională. Ele nu numai că nu sînt interesate într-un nou război, ci sînt pătrunse de spiritul de luptă împotriva imperialismului și a războiului imperialist.

A crescut și s-a întărit mișcarea muncitorească din țările capitaliste, acționînd tot mai hotărît în problemele politice fundamentale, în lupta pentru slăbirea încordării internaționale. Marile succese dobîndite de Partidul Comunist Francez, de comuniștii și socialiștii din Italia în alegerile parlamentare constituie un exemplu grăitor în această privință. Marile greve din Germania occidentală și Belgia, recenta grevă generală din Finlanda au demonstrat de asemenea forța de acțiune a clasei muncitoare care se ridică în apărarea intereselor ei vitale, în apărarea păcii. Totodată se știe că și în țările capitaliste a luat o amploare mare mișcarea partizanilor păcii. La această mișcare participă nu numai toți muncitorii conștienți, cercuri considerabile ale țărănimii și intelectualității, ci și un număr tot mai mare de oameni din mediul burghez. Cu această mișcare se contopesc și mulți oameni care, deși nu participă direct la ea, își dau totuși seama de pericolul ce-l reprezintă pentru omenire un nou război mondial. Chiar zilele acestea la Stockholm, sesiunea Consiliului Mondial al Păcii, care grupează reprezentanți ai diferitelor curente ale opiniei publice de pretutindeni, a dezbătut problemele dezarmării exprimînd voința popoarelor de a se înfăptui o dezarmare reală și elaborînd baze acceptabile pentru realizarea unui acord internațional în această privință.

Intreaga evoluție a evenimentelor internaționale din ultimii ani arată că la lupta pentru menținerea păcii s-au ridicat uriașe forțe populare. Niciodată în istorie lupta maselor populare împotriva primejdiei de război n-a luat o asemenea amploare și n-a atins un asemenea nivel de organizare ca în zilele noastre. Niciodată în trecut agresorii n-au întîmpinat greutăți atît de mari în calea înfăptuirii planurilor lor, deoarece ei nu mai pot conta pe resemnarea și supunerea popoarelor față de politica lor.

Cercurile guvernante din țările capitaliste nu pot să nu țină seama de aceste realități. Reprezentanții mai clar văzători ai acestor cercuri încep să recunoască eșecul „politicii de pe poziții de forță" respinsă de mase ca o politică aventuristă și antipopulară care agravează pericolul de război. Sub presiunea maselor largi, unii guvernanți din occident au fost nevoiți să adopte o atitudine mai realistă față de problema tratativelor și a rezolvării pe cale pașnică a problemelor litigioase. Merită a fi relevat interviul primului ministru al Franței, Guy Mollet, acordat revistei americane „United States News and World Report". Mollet a subliniat necesitatea înțelegerii între state indiferent de forma de guvernămînt, deci necesitatea coexistenței pașnice. Se știe de asemenea că în cursul vizitei făcute de curînd în S.U.A. președintele Italiei, Gronchi, a criticat politica americană care se bizuie pe blocuri militare și a cerut să fie duse tratative cu țările lagărului socialist. Nu-i de mirare că rolul crescînd și mereu mai activ al maselor populare din țările capitaliste în problemele politicii externe provoacă amărăciune și furie în rîndurile cercurilor monopoliste și ale „teoreticienilor" din slujba acestor cercuri. „Politica externă intră într-o dependență nemaivăzută față de părerile și emoțiile mulțimii de rînd" — se plînge cunoscutul publicist burghez vest german Martin, într-un capitol din lucrarea sa „Cu privire la emoționalizarea politicii externe" publicat în revista „Aussenpolitik". Iar bătrînul ziarist american Walter Lippman constată cu vădită amărăciune: „Faptele dovedesc că popoarele devenind în acest secol suverane îngreunează tot mai mult guvernelor lor pregătirea necesară pentru război".

Fapt este că voința maselor populare se face tot mai mult simțită și cunoscută și devine tot mai greu și mai periculos pentru politicienii reacționari să ignoreze părerea maselor, atitudinea lor.

Desigur că și în condițiile actuale, întrucît există imperialismul care e interesat în război, există primejdia unui nou război mondial, primejdia unor conflicte militare. Dar una este cînd există primejdia războiului și nu există forțe importante care să se opună acestei primejdii și alta este cînd asemenea forțe există și se întăresc, creînd astfel posibilitatea reală a preîntîmpinării războaielor. Firește, nu se poate să nu se țină seama de faptul că cercurile imperialiste cele mai agresive încearcă din răsputeri să întoarcă înapoi evoluția istoriei. Nu se poate să nu se țină seama de urzelile adepților politicii „de pe poziții de forță" pătrunse de spiritul de agresiune împotriva țărilor lagărului socialist. Dar, așa cum a arătat tovarășul N. S. Hrușciov în raportul prezentat la Congresul al XX-lea al P.C.U.S. **„In prezent există puternice forțe sociale și politice care dispun de mijloace serioase ca să nu îngăduie dezlănțuirea unui război de către imperialiști, iar dacă aceștia vor încerca să-l înceapă, să dea agresorilor o ripostă nimicitoare, să zădărnicească planurile lor aventuriste. Pentru aceasta este necesar ca toate forțele care luptă împotriva războiului să fie vigilente și gata mobilizate, este necesar ca ele să acționeze într-un front unit și să nu-și slăbească eforturile în lupta pentru menținerea păcii. Cu cît popoarele vor apăra mai activ pacea, cu atît sînt mai mari garanțiile că nu va fi un nou război".**

Forțele păcii dispun de posibilități uriașe de a preîntîmpina un nou război. Conștienți de aceste posibilități, conștienți de faptul că în prezent nu există o inevitabilitate fatală a războaielor, constructorii socialismului din țara noastră, care sprijină cu fermitate politica de pace a partidului și guvernului, sînt hotărîți să facă totul pentru întărirea patriei, pentru întărirea întregului lagăr al socialismului, pentru triumful păcii în lume.

V. NEDELCU

La însămînțări, întovărășiții s-au unit cu colectiviștii

Era o zi obișnuită din luna martie — joi. Fila calendarului nu era scrisă cu litere roșii, dar pentru locuitorii comunei Cuza-Vodă din regiunea Constanța era o zi însemnată. In comună există o gospodărie colectivă înființată în anul 1950 și o întovărășire mai tînără, formată în 1952. Și una și cealaltă au obținut an de an succese din ce în ce mai frumoase. Totuși, colectiviștii au fost întotdeauna în frunte, au realizat mai mult ca întovărășiții. După îndelungi frămîntări și discuții, după îndoieli și speranțe, întovărășiții s-au hotărît: „intrăm cu toții în gospodăria colectivă". Colectiviștii mai vechi i-au primit în mijlocul lor cu brațele deschise.

Iată deci însemnătatea zilei: la început de primăvară, marea majoritate a țăranilor muncitori din Cuza-Vodă pornesc cu forțe unite în bătălia însămînțărilor. Pasul acesta nu s-a făcut de la sine și întovărășitul Constantin Baciu, cel mai neobosit agitator pentru trecerea la gospodăria colectivă, cunoaște bine toate greutățile care au fost învinse una cîte una.

Știau toți că anul trecut, de exemplu, gospodăria colectivă a recoltat de pe fiecare hectar cu vreo 200 kg. grîu și 400 kg. porumb mai mult decît întovărășirea și că veniturile fiecărui colectivist au fost mai mari decît ale lor, dar...

— De ce nu putem să păstrăm cîte un cal pe lîngă casă? — întrebau unii.

— Auzi ce-i ține-n loc, un cal — se necăjea Constantin Baciu. Ce-ți trebuie ție cal dacă, atunci cînd ai nevoie, te ajută gospodăria? Poți să ai vacă, porci, păsări, ce-ți trebuie altceva? Gîndește-te că intrăm într-o casă gata făcută. Și ce casă! Noi n-avem altceva de făcut decît s-o înfrumusețăm, s-o întărim.

In sfîrșit, îndoielile s-au risipit și, cînd au pornit să facă pasul, l-au făcut cu toții. Au mai rămas în comună doar trei individuali.

Dacă în munca de atragere a noi membri în gospodăria colectivă nu se pot spune prea multe cuvinte de laudă despre tinerii colectiviști, apoi pentru întărirea colectivei nu există tînăr care să nu-și fi adus din plin contribuția. Anul trecut toți au depășit cu mult suta de zile-muncă și la bilanțul de sfîrșit de an sutele acestea au totalizat 7250. Pascu Ion, de exemplu, a efectuat în anul trecut peste 300 zile-muncă și acum, în anul acesta, a adunat una lîngă alta aproape 40. Vin tinerii la muncă și contribuția lor este un sprijin puternic pentru gospodărie.

Un alt sprijin prețios sînt mecanizatorii de la S.M.T.-Castelu. Brigada nr 1, condusă de Ion Mihai, lucrează de mai multă vreme pe pămînturile din Cuza-Vodă. Anul acesta s-au produs unele schimbări în componența membrilor săi: toți tractoriștii sînt membri ai gospodăriei colective. Colaborarea dintre brigada de tractoriști și brigăzile de cîmp ale colectivei este colaborarea dintre membrii unei mari familii. Și unii și ceilalți au același interes: să termine la vreme muncile din primăvara aceasta. De aceea, în fiecare dimineață, oameni, atelaje și mașini pornesc din același loc spre tarlale. Uniți în lupta cu pămîntul, în lupta pentru folosirea fiecărui minut bun de lucru, încă din primele zile ale campaniei agricole, colectiviștii din Cuza-Vodă și tractoriștii de la S.M.T.-Castelu au dobîndit succese îmbucurătoare. Există o întrecere între mecanizatori, în sînul brigăzii, și între aceștia și brigăzile de cîmp ale colectiviștilor. Intrecerea aceasta nu-i scrisă pe hîrtie, ci este săpată în pămînt de fiarele plugurilor, de colții grapelor, de brăzdarele semănătorilor. Graficul acestei întreceri se măsoară în zile-muncă, în hectare, în hantri al căror număr crește neîncetat.

Numai în prima săptămînă au fost cultivate 130 hectare, arate 170 și însămînțate 270. Cifrele acestea oglindesc munca neobosită depusă de colectivul acesta bine sudat. Arăturile executate reprezintă 170 hectare pregătite din vreme pentru însămînțarea porumbului, iar ritmul ridicat al însămînțărilor asigură executarea la vreme a acestor lucrări.

Printre tractoriști sînt trei frați: Victor, Ion și Dumitru Iosif. Muncesc conștiincios și sînt apreciați de tovarășii lor de brigadă și de colectiviști. S-a întîmplat însă ca, odată, în lupta pentru cît mai mulți hantri, să execute lucrări care lăsau de dorit. Atunci, comunistul Ion Prisadă, tractorist bătrîn, le-a atras atenția atît lor, cît și celorlalți mecanizatori:

— N-avem nevoie în brigadă de „hantragii". Este bine să lucrezi repede și mult, dar asta nu trebuie să se facă în dauna calității lucrării. Nu-i vorba aici de lucru, ci de atenție mai multă.

Din vorbele lui au răsărit curînd fapte: nici o lucrare n-a fost refuzată la recepție.

La gospodăria agricolă colectivă „Ana Ipătescu" din comuna Cuza-Vodă sărbătorii de neuitat din joia aceea de sfîrșit de martie și zilei de 1 Mai, i se dăruiesc acum toate forțele, i se închină toate realizările acestor zile de primăvară. Antrenați în lupta pentru belșug, mecanizatorii și colectiviștii, minunind semănătorile care înșiră în urma lor lungi covoare de boabe aurii, pregătesc pîinea anului acesta.

N. SIMIONESCU

Concursul lunar „Cartea cu premii"

De curînd Centrul regional de librării și difuzarea cărții din Galați a organizat un concurs lunar intitulat „Cartea cu premii". La toate librăriile din orașele Galați, Brăila, Focșani și Tecuci au fost puse în vînzare bilete de participare la concursul „Cartea cu premii". La cele 3 trageri care au avut loc s-au împărțit peste 120 de premii: aparate de radio „Serenada", ceasuri de mînă „Pobeda", aparate de fotografiat etc. In cazul în care numărul de bilet nu a ieșit cîștigător la tragerea lunară, participantul la concurs primește în schimb cărți a căror valoare este egală cu prețul biletului de concurs.

Cu prilejul Zilei Internaționale a Copilului, C.L.D.C. va organiza un concurs asemănător pentru copii.

Informație

Se aduce la cunoștința tuturor absolvenților fostului Institut de prevederi sociale, care nu au dat examenul de stat, că s-a aprobat o ultimă sesiune de examen care urmează să se țină în luna iunie 1956 la Institutul Medico-Farmaceutic București.

Pentru orice informație în legătură cu acest examen cei interesați se pot adresa Ministerului Prevederilor Sociale — Sectorul Cadre.

O zi de lucru puțin obișnuită. Se sortează covoarele produse de fabrica de postav și covoare „Dacia" din Cisnădie. Tovarășii Constantin Crețu, șeful producției, Wilhelm Paulini — magazioner, Nicolae Petresei și Ion Bindrea muncitori la magazie, fac astăzi această treabă gîndindu-se cu toată răspunderea. Ei notează cu această ocazie propuneri pentru înfrumusețarea viitoarelor covoare cu modele și culori variate, cît mai pe placul cumpărătorilor.

Foto: AGERPRESS

Rezultatele unei munci temeinice

Făcu o pauză. Dintr-o privire îmbrățișă pe toți cei 12 cursanți ai cursului seral. Propagandistul Constantin Zuza voia să vadă efectul celor spuse de el. Cele 118 mii ore absențe nemotivate din producție, pe uzină, în primul plan cincinal viza și pe unii utemiști din cercul său.

Gheorghe Bucă simți privirile de reproș ale comunistului Zuza. De multe ori lipsise și el. Dar cauzele care au făcut ca productivitatea muncii să nu crească la uzinele „Vasile Roaită" în raport cu posibilitățile existente se datoresc numai absențelor nemotivate? El, Gheorghe Bucă, a folosit la maximum cele 480 de minute? Aducîndu-și aminte de zilele cînd venea la fabrică mult după începerea lucrului, roși. De lipsurile arătate în raportul Comitetului Central al Partidului prezentat la Congres se simțea și el vinovat.

Intoarse puțin capul. Lăcătușul Petre Verescu probabil că-și analizează și el activitatea de pînă acum. Altfel nu se explică de ce e atît de frămîntat. Cuvintele propagandistului Zuza îl privesc și pe el.

— Cîți dintre voi nu obișnuiți să trageți chiulul în orele de lucru? Gîndiți-vă puțin: planul nu l-ați fi depășit cu mult mai mult, calitatea pieselor n-ar fi fost superioară dacă ați fi dat dovadă de mai multă disciplină? Și apoi și salariul vostru ar fi crescut!

Propagandistul avea dreptate. El, Petre Verescu, își îndeplinea regulat norma. Dar asta era suficient? Aproape nu era lună cînd 20 la sută din piesele pe care le lucra să nu fie date la refăcut.

. . . .

...Se înserase. Expunerea pe marginea Documentelor celui de al II-lea Congres al Partidului se terminase de mult. Discuțiile continuau. De ce e necesar să i se dea prioritate industriei grele? Iată problema care a dat loc unei dispute vii. Tovarășul Zuza a lăsat ca această problemă să fie lămurită de cursanți. Și pînă la urmă s-au lămurit. Argumentele aduse de cursantul Ion Cristea au fost suficiente. Propagandistul a trebuit doar să tragă concluzia.

★

Au trecut de atunci cîteva săptămîni. Cursanții cursului seral de la uzinele „Vasile Roaită" din Capitală au ajuns cu studiul aproape de sfîrșit. Faptul că problemele ridicate au fost temeinic însușite o dovedește noua atitudine în muncă a cursanților.

La atelierul de pompe duplex în cursul acestui an nici un tînăr n-a lipsit nemotivat. Gheorghe Bucă a adus numeroase corecturi practice la proiectele de agregate speciale pentru vase. Calitatea produselor utemistului Petre Verescu a crescut simțitor. Lunar, Verescu depășește norma cu 120 la sută. Nu de mult el s-a prezentat în fața comisiei de examinare pentru a fi trecut într-o categorie de salarizare mai mare. Examenul a fost trecut cu succes.

Și despre fiecare cursant în parte s-ar putea vorbi multe. Marin Dumitru, care înainte își depășea norma doar cu 10-20 la sută, astăzi și-o depășește cu 90-100 la sută. Despre Ion Cristea nu se mai vorbește astăzi ca despre un tînăr lipsit de inițiativă, pasiv, iar Paraschiv Stănescu dintr-un chiulangiu a devenit astăzi disciplinat, fiind considerat de către vîrstnici un bun lucrător.

Toate aceste rezultate sînt datorate și propagandistului comunist Constantin Zuza. Preocuparea pentru legarea problemelor teoretice de problemele economice concrete care se ridică în uzină, exemplificarea lor au stat și stau în atenția propagandistului. In urma unei asemenea munci satisfacția este mare

PETRE VEDEA

Vacanța celor mici

Ca și în ceilalți ani, mii de copii din patria noastră vor petrece în timpul verii o vacanță plăcută în cele mai pitorești localități din țară.

In cele peste 300 de tabere și colonii organizate de Consiliul Central al Sindicatelor vor fi trimiși anul acesta 12.000 de copii de vîrstă preșcolară, din grădinițele de copii de pe lîngă întreprinderi, instituții și sfaturi populare și peste 55.000 de pionieri și școlari. Alte sute de copii își vor petrece vacanța de vară în preventoriile C.C.S. care funcționează tot timpul anului.

Aproape 26.000 de pionieri și școlari vor fi trimiși în taberele de vară organizate de sfaturile populare din întreaga țară. Pentru pionierii și școlarii care rămîn în orașe și sate se vor organiza tabere locale.

Programul acestor tabere prevede ore speciale în cadrul cărora elevii își vor îmbogăți cunoștințele primite în cursul anului școlar. Ei vor lua parte la diferite acțiuni în legătură cu strîngerea recoltelor, a plantelor medicinale, distrugerea dăunătorilor culturilor etc.

In colonii și tabere copiii se vor bucura de o îngrijire atentă din partea unui personal calificat. Sub îndrumarea cadrelor didactice de specialitate și a instructorilor de pionieri se vor organiza și în acest an cercuri ale tinerilor naturaliști, cercuri ale tinerilor artiști amatori etc.

In afară de copiii trimiși prin C.C.S. și sfaturile populare, alte mii de copii vor pleca în coloniile și taberele de vară organizate de Ministerul Sănătății, U.C.E.C.O.M. și alte instituții centrale.

Pe teme sportive

De ce nu îndrăgește sportul FIECARE ELEV?

Ion Moina
maestru emerit al sportului

In ultimii ani am fost profesor de educație fizică la diferite școli medii din orașul Cluj. Contactul permanent cu diferiți colegi, profesori și ei, mi-a permis să urmăresc și să cunosc îndeaproape activitatea de cultură fizică și sport din școli. Astfel, am sezisat unele probleme care consider că merită să fie discutate și despre care țin neapărat să-mi spun părerea.

Fără îndoială că în ultimii ani, activitatea sportivă din școlile medii a luat avînt. Au fost obținute unele realizări îmbucurătoare. Nu despre acestea este însă vorba: personal, cred că, cu toate succesele obținute, încă nu se acordă suficientă atenție activității sportive în școlile medii, nu se face totul pentru ca fiecare elev să îndrăgească și să practice sportul.

De ce e important să se acorde foarte multă atenție educației fizice în școală? Iată, îmi amintesc de cuvintele unui vechi prieten, profesor de educație fizică într-una din școlile Clujului: „Școlile medii sînt un izvor nesecat de talente sportive". Intr-adevăr, așa și este. Gîndiți-vă numai la Iolanda Balaș, Lothar Marx, Aurel Palade Ursu, Dora Copîndeanu și atîția alți componenți ai lotului R.P.R. de atletism, recordmeni și campioni ai țării. Cu toții au făcut primii pași în sport, ca și primii pași spre măiestria sportivă în școlile medii în care au învățat. Și aceasta nu se întîmplă numai la atletism. Din rîndurile elevilor au crescut sportivi cu renume în lumea întreagă la tenis de masă, gimnastică, înot, volei, scrimă și multe alte ramuri sportive, tineri care astăzi ne reprezintă cu succes patria în diferite întreceri și competiții sportive internaționale.

Dar educația fizică în școlile medii nu este importantă numai pentru creșterea numărului de tineri sportivi fruntași. Educația fizică fiind o parte integrantă a educației comuniste, are o mare importanță în pregătirea elevilor. Ea contribuie activ la îmbinarea armonioasă a dezvoltării intelectuale cu cea fizică a elevilor și are un rol hotărîtor în întărirea sănătății și puterii lor de muncă. Și încă ceva: educația fizică în școala medie are și scopul de a insufla elevilor dragostea pentru exercițiile fizice și deprinderea de a le practica în mod sistematic. Această dragoste și obișnuință căpătată în școală se menține ani îndelungați, uneori chiar toată viața. Și cu toate acestea, cultura fizică și sportul nu se bucură încă în școlile medii de atenția cuvenită. Activitatea didactică în cadrul orelor de educație fizică nu este dusă încă în toate școlile conform programei de învățămînt. In multe școli din orașul nostru (de pildă, în școlile medii nr. 6 și nr. 10, unde sînt profesori tovarășii Bădescu Anton și Stroe Oprina — n.r.), calitatea lecțiilor lasă încă de dorit. Conținutul lecțiilor fiind sărac, acesta nu-i stimulează pe elevi înspre practicarea regulată a exercițiilor fizice. Se întîmplă însă — nu de puține ori — un lucru mult mai neplăcut: orele de educație fizică — și așa destul de puține încă la număr după programa Ministerului Invățămîntului — sînt înlocuite cu alte ore. Asta pentru că înșiși directorii școlilor — deși personal au datoria să răspundă de educația fizică a elevilor — nu numai că nu se ocupă de aceasta, dar din nefericire chiar ei aprobă înlocuirea orelor de educație fizică.

Mai vreau să pomenesc și faptul că multe școli medii încă nu dispun de materiale și baze sportive în suficientă măsură. Dacă mingi de fotbal, volei, baschet și echipament simplu se găsesc la fiecare școală — și cîteodată în stocuri pentru mai mulți ani — rareori se găsesc în școli prăjini și chiar sulițe. Nu mai vorbesc de mănuși de box, patine, florete, mese pentru tenis de masă, instalații pentru gimnastică. In ceea ce privește terenurile sportive, aici lucrurile stau chiar mai rău. Nici o școală din orașul nostru nu-și are propriul său teren de sport cu pistă de atletism, teren de fotbal, volei, tenis, baschet sau bazin de înot, deși în curtea sau vecinătatea școlilor se găsesc locuri virane care, amenajate prin muncă voluntară, ar putea deveni terenuri sportive folositoare. De ce, de pildă, sfatul popular, comitetul orășenesc U.T.M. și C.F.S. Cluj nu iau măsuri pentru amenajarea unei baze sportive complexe destinată special elevilor?

După părerea mea, în general Ministerul Invățămîntului, sfaturile populare regionale și comitetele regionale U.T.M. pot și trebuie să dea un serios sprijin la amenajarea unor terenuri sportive pe lîngă fiecare școală.

O altă problemă este aceea a introducerii educației fizice în programul zilei de școală prin exercițiii de gimnastică înaintea începerii orelor și organizarea unor jocuri și exerciții fizice în timpul recreațiilor. Prin aceasta se obține începerea organizată a unei zile de școală și obișnuirea elevilor de a practica în mod regulat exercițiile fizice. Sînt însă în Cluj — ca și în alte orașe, cred — puține școli, chiar acelea care au internate, unde se obișnuiește ca înaintea începerii zilei de școală să se execute în colectiv exercițiii fizice.

Cea mai importantă problemă consider că este însă activitatea sportivă de masă organizată în afară de clasă, în cadrul colectivului sau cercului sportiv școlar. Am remarcat în această direcție că în multe din școlile medii ale orașului activitatea sportivă de masă se rezumă doar la formarea unor echipe de gimnastică, de volei sau de baschet. Profesorii de educație fizică, directorii școlilor, dovedesc un slab interes pentru antrenarea elevilor sau elevelor la participarea în masă la competițiile și întrecerile sportive, pentru antrenarea lor la practicarea regulată a unei discipline sportive. Să dau un exemplu: întrecerile Spartachiadei de iarnă a tineretului. La cele 7 probe ale acestei întreceri au participat un număr foarte mic de elevi. La Școala pedagogică mixtă nr. 1 de pildă, doar circa 300 de elevi au luat startul la întreceri; la fel și în școlile medii nr. 6, 2 și 5. Mai trebuie spus că nici crosurile de primăvară și toamnă și nici chiar campionatele școlare nu se bucură de prea mult interes în unele școli. Intrecerile acestor competiții fiind organizate formal, numai de „ochii lumii", nu atrag masa largă a elevilor.

M-am convins nu odată că există posibilități nesfîrșite ca din rîndurile elevilor să crească sportivi de frunte ai țării. Aceasta presupune însă o intensă activitate din partea colectivelor sportive școlare. Din păcate acest lucru nu se întîmplă. Se pot număra pe degete secțiile pe ramuri de sport ale colectivelor sportive școlare din Cluj care trăiesc și își desfășoară într-adevăr activitatea.

Tot în această direcție a creșterii sportivilor fruntași un mare rol îl au și școlile sportive de elevi. Deși cele organizate în Cluj au obținut o serie de succese, nu putem fi mulțumiți însă de activitatea acestora. La programul acestor școli participă încă un număr destul de mic de elevi și de multe ori nu cei mai talentați, iar la unele discipline activitatea se organizează formal; lecțiile n-au o continuitate și nu se desfășoară la un nivel satisfăcător.

Pentru toate acestea cred că în mare parte ar trebui să răspundă secția de învățămînt a sfatului popular orășenesc. Din păcate, tovarășii de aici controlează încă prea puțin felul cum se desfășoară procesul de educație fizică în școlile medii. Din această cauză, ei sînt rupți de activitatea sportivă desfășurată în școli, nu pot să o îndrume și să ia măsuri pentru îmbunătățirea ei.

M-am gîndit de multe ori: cîte posibilități nu au organizațiile U.T.M. să se ocupe de activitatea sportivă din școli! După părerea mea, cred însă că acestea se ocupă în mod cu totul insuficient de antrenarea elevilor în activitatea sportivă. Nu știu, de pildă, dacă comitetul orășenesc U.T.M. Cluj a discutat vreodată cu comitetele organizațiilor de bază U.T.M. din școli, cu profesorii de educație fizică și directorii școlilor despre măsurile necesare îmbunătățirii acestei activități atît de importante.

Sumar, acestea sînt numai cîteva din aspectele pe care personal cred că le ridică problema îmbunătățirii activității de educație fizică și sport din școlile medii. Desigur însă că mai sînt multe lucruri de spus, care e bine să fie spuse de către profesorii de educație fizică, directorii școlilor, secretarii organizațiilor de bază U.T.M. și însăși elevii și elevele.

★ ★

Scrisoarea către redacție a prof. Ion Moina, maestru emerit al sportului, ridică o serie de probleme deosebit de importante și actuale în legătură cu activitatea de cultură fizică și sport din școlile medii, lucruri valabile și pentru școlile profesionale.

Redacția consideră bine venită cerința tov. Ion Moina de a discuta în coloanele ziarului aceste probleme.

Pe această cale invităm profesorii de educație fizică, directorii școlilor, elevii, lucrătorii din secțiile de învățămînt ale sfaturilor populare, activiști U.T.M., tovarăși din Ministerul Invățămîntului și C.C.F.S. să-și spună cuvîntul.

Despre activitatea gazetei „VIAȚA POLITEHNICII"

RECENZIE

Apărută în urmă cu aproape un an și jumătate din inițiativa unui grup de profesori și studenți de la Institutul Politehnic din Iași, gazeta „Viața Politehnicii" și-a creat de-a lungul celor 16 numere publicate pînă acum o personalitate proprie, semn al unei maturități crescînde a colectivului de redacție. Luptînd cu o seamă de greutăți dintre care cea mai neplăcută se referă la condițiile tehnice de apariție, colectivul de redacție, tînăr și într-o oarecare privință lipsit de experiență, se entuziasmează sincer pentru activitatea pe care o desfășoară și în aceasta trebuie descoperită garanția îmbunătățirii viitoare a calității gazetei.

★

Incă de la apariție, gazeta „Viața Politehnicii" a militat pentru ridicarea nivelului general la învățătură al studenților, combătînd munca în asalt, absențele nemotivate, dezinteresul pentru orele de consultație, lipsa de pregătire la seminar etc. Dacă în primele numere această preocupare era susținută prin articole generale, care tratau problemele superficial, lipsite de o analiză serioasă, îmbîcsite de date statistice — articolul „După prima sesiune de examene a anilor I" apărut în nr 5 este ilustrativ în această privință — maturizarea ulterioară a colectivului de redacție, apropierea mai sensibilă de problemele concrete ale Institutului au constituit tot atîtea cauze pentru care reflectarea în gazetă a problemelor de învățătură a crescut în siguranță și eficacitate.

Au început să apară articole judicios scrise, pătrunse de un spirit de analiză mai profund. Din seria acestor articole se cuvine amintit fondul publicat în nr. 14 intitulat: „Să îmbunătățim frecvența la cursuri, seminarii și lucrări practice". Folosind cîteva exemple bine alese, autorul articolului combate mentalitatea unor studenți care-și „planifică" absențele în raport cu prevederile Hotărîrii Ministerului Invățămîntului privind regulile de exmatriculare. Articolul, abordînd cu curaj această problemă se ridică totodată împotriva folosirii excesive a sancțiunilor administrative subliniind necesitatea întăririi muncii educative în masa studenților. Meritul acestui articol constă în faptul că autorul, desprinzînd din multitudinea aspectelor acestei probleme unul sau două le poate analiza cu competență și seriozitate, indicînd și căile de lichidare a acestor lipsuri.

Propunîndu-și ridicarea nivelului general la învățătură al studenților, redacția și-a îndreptat atenția spre popularizarea acelor forme de studiu indispensabile unei însușiri temeinice a materiei. De aceea, inițiativa de a publica articolul „Studiul individual la economie politică" (nr 13) este bine venită. Din păcate, autorul se mărginește a enunța unele teze generale cu privire la importanța studiului individual, recomandă cititorilor cîteva metode și încheie articolul într-o manieră „mobilizatoare" prin „lipirea" unui citat din Marx. Un asemenea articol nici pe departe nu-și poate atinge scopul atîta vreme cît el este lipsit de o apreciere concretă a situației. Cu mult mai recomandabil ar fi fost de pildă publicarea unui articol în care autorul pornind de la analiza conspectului unui student oarecare ar fi reușit să tragă concluzii valabile pentru o întreagă categorie de studenți și prin aceasta să creeze într-adevăr un material eficient.

Tendința spre general se manifestă și în alte articole. Ca o reacție împotriva materialelor tip proces verbal — deci inutile — redacția s-a orientat spre publicarea unor articole vagi, însumînd mai multe reguli și percepte — penibile uneori prin impresia de tutelaj pe care o degajează. Cu ce sînt mai utile asemenea articole? Ce utilitate poate avea de pildă articolul „Să eliminăm învățătura în salturi", publicat în nr. 13 sub semnătura studentului C. Druțu — student fruntaș, presupunem noi — care se mărginește să enumere o însemnată cantitate de rețete fără nici o aluzie la felul cum își ia el notițe, cum se pregătește pentru seminar etc.? Oare dorința redacției de a împărtăși cititorilor săi experiența pozitivă a studenților fruntași nu rămîne nerealizată prin acest mod de a aborda problemele? Și mai ales putem aprecia ca pozitivă activitatea redacției în acest domeniu doar după intenții?

★

Problema legăturii învățămîntului teoretic cu practica a preocupat într-o însemnată măsură redacția. Acestei probleme i-au fost consacrate numeroase articole încă din primele numere. Și în această privință se fac simțite însă aceleași slăbiciuni: plutirea în abstract, indicații vagi, analiză „în general". Edificatoare în această privință este știrea publicată în nr 2 sub titlul „Angajamentul nostru", în cuprinsul căreia întîlnim asemenea formulare: „Vom căuta ca în timpul acestei practici să ne însușim toate (sublinierea noastră) metodele de muncă de pe șantiere, să ne dezvoltăm spiritul practic, să îmbinăm teoria cu practica". Poate exista ceva mai general, mai vag?

S-ar putea aduce obiecția că apariția unei asemenea știri este inerentă începutului. Am accepta o asemenea obiecție dacă în munca colectivului de redacție nu s-ar observa discontinuități supărătoare. In nr. 4 de pildă e publicat un articol interesant, intitulat „Practica studenților constructori", pentru ca în nr. 9 să apară un instructaj sec, rece, neinteresant, intitulat pretențios: „Pentru buna desfășurare a practicii". Și atunci? Ce altă concluzie s-ar putea trage decît aceea că redacția manifestă o exigență scăzută față de calitatea materialelor ce-i sînt prezentate, permite publicarea oricărui articol, fără discernămînt critic?

Faptul nu trebuie să surprindă dacă se ține seama că de la apariție și pînă acum colectivul redacțional n-a organizat nici o consfătuire cu cititorii, s-a preocupat în mică măsură de lărgirea rețelei de corespondenți și colaboratori. Or, numai o afluență de articole, știri, desene poate asigura o selecție reală, poate conferi unei gazete varietate în prezentarea problemelor în stil, în paginație. Ignorarea acestui lucru duce la pătrunderea în gazetă a unor articole șterse, mediocre, plate — în ultimă instanță neinteresante și ineficace.

★

Cîteva cuvinte despre umor și limbajul în care sînt scrise articolele.

Faptul că redacția publică cu regularitate o pagină de umor este un lucru bun. Cele mai multe din aceste pagini sînt interesant concepute, caricaturile sînt plastice, unele legende spirituale. Și în acest domeniu însă se fac simțite două tendințe reprobabile.

Există o anumită pasiune a colectivului redacției de a îndrepta tăișul satirei spre racilele din cadrul serviciului administrativ. Faptul că este satirizată birocrația, lipsa de grijă a unor persoane pentru crearea unor condiții satisfăcătoare de muncă și viață studenților, nu e un fenomen de natură să îngrijoreze. Ingrijorătoare este predilecția pentru acest soi de satiră. Se trece cu prea multă ușurință peste lipsurile privind conținutul învățămîntului. Chiar cînd se publică caricaturi care-și propun satirizarea unor asemenea racile, ele sînt axate pe teme „etern valabile" fără concretizare. In al doilea rînd, explicațiile la unele caricaturi suferă o lipsă totală de umor. O caricatură publicată în nr. 15 își propune să biciuiască indisciplina unor tovarăși din cadrul serviciului administrativ. Pentru a păstra „specificul" Institutului, autorii au emis următoarea legendă: „Fenomenul s-a descoperit la centrul de experimentare al „serviciului social" biroul de cartele. In ciuda ecuației explicative care ne indică domeniul în care se pot rezolva real diferitele probleme — domeniul limitat de orele 7 și 11 — există la începutul fenomenului o perioadă tranzitorie destul de lungă — aproximativ 20 minute în care rezolvarea e posibilă doar imaginar. Totuși, perioada tranzitorie nu apare și după ora 11" Unii tovarăși redactori ai gazetei afirmau că din punct de vedere științific legenda e corectă. Dar din punctul de vedere al umorului?

★

In ceea ce privește limba în care sînt scrise materialele, colectivul redacțional cu o scăzută exigență permite pătrunderea în ziar a unor fraze greșit construite, abundente în formulări confuze. Intr-un articol intitulat: „La o oră de limbă rusă" (nr. 2) autoarea, tovarășa G Badea, face următoarea afirmație: „... limba pe care a vorbit-o Lomonosov, Pușkin, Lermontov care înțelegîndu-i bogăția au creat opere nemuritoare". Ce trebuie să deducem de aici? Că oricine înțelege frumusețea limbii romîne de pildă, poate crea opere nemuritoare?

Cui trebuie pusă în spate răspunderea pentru apariția unor formulări confuze? Celor care le-au emis? Redacției care a permis publicarea lor? Sau cei care citind gazeta sînt prea exigenți atunci cînd cer unor oameni cărora le este familiar limbajul cifrelor să vorbească corect romînește?

★

Organizația U.T.M. a Institutului n-a acordat gazetei „Viața Politehnicii" ajutorul așteptat și necesar. Niciodată membrii comitetului U.T.M. n-au avut vreo discuție cu colectivul de redacție asupra celor mai importante probleme din viața organizației U.T.M. Și nu trebuie uitat faptul că gazeta se adresează în primul rînd studenților acestui institut, în marea lor majoritate utemiști. Găsesc ei oare în articolele publicate răspuns problemelor care-i frămîntă? Străduința organizației U.T.M. în această direcție a fost aceea de a servi cititorilor concluzii de lung metraj pe marginea diferitelor ședințe de alegeri. Intre două sesiuni de alegeri nici un cadru de U.T.M. nu mai scrie vreun articol. Am devenit oare atît de „festivi" încît nu mai avem ochi și urechi pentru faptul mărunt, cotidian?

Faptul e cu atît mai neplăcut cu cît intervenția gazetei într-o serie de probleme se impune cu tărie. Sînt încă lipsuri serioase în ceea ce privește însușirea de către studenți a cunoștințelor predate la curs, comportarea lor morală etc. Atacarea cu eficiență a tuturor acestor racile nu poate fi lăsată însă numai pe seama colectivului redacțional. In îmbunătățirea și lărgirea planului tematic al gazetei, în sesizarea operativă a unor fenomene negative aciuite în rîndul unor studenți, organizația U.T.M. ar fi putut aduce o contribuție însemnată pe care din păcate n-a adus-o.

★

Gazeta „Viața Politehnicii" se găsește azi în pragul unor schimbări substanțiale. Tipărirea ei la rotativă poate îmbunătăți simțitor aspectul exterior. Străduințele colectivului redacțional trebuie să meargă însă pe linia îmbunătățirii în conținut a gazetei. Acesta e lucru esențial.

I. DELEANU

Spartachiada de vară... MAI LA VARĂ

TIMIȘOARA (de la corespondentul nostru). — 1 aprilie, prima zi de primăvară, prima zi a Spartachiadei de vară a tineretului. 1 aprilie o zi și de păcăleli. Așa că la C.C.F.S., regiunea Timișoara se știe că Spartachiada de vară a tineretului a început... însă numai pe hîrtie.

Este adevărat că comisia regională a ținut o ședință în care s-a întocmit planul de măsuri, o altă consfătuire cu președinții C.C.F.S. din raioane, secretari cu propaganda și agitația în comitetele raionale U.T.M., directori de cămine culturale și case raionale de cultură, șefi de secții de învățămînt și culturale etc., etc., consfătuire la care s-a prelucrat regulamentul Spartachiadei. In unele raioane ca Lugoj și Pecica, în orașul Timișoara și în altele, comisiile au ținut ședințe în care s-au întocmit planuri de acțiune. Insă tot ce s-a făcut pînă acum este numai pe hîrtie: planuri de măsuri, tabele cu membrii comisiilor, repartizarea lor pe raioane, chemări la întrecere etc., etc. In schimb, pe stadioane, în cadrul Spartachiadei în toată regiunea nu a apărut încă nici un participant. Timpul — cu adevărat de primăvară — din duminicile din 1 și 8 aprilie permitea începerea Spartachiadei. Se puteau organiza probe de atletism, oină în majoritatea raioanelor, iar în orașe ca Timișoara, Arad, Reșița, Lugoj, se mai puteau organiza și concursuri de ciclism.

La comisia regională de organizare a Spartachiadei (președinte tov. Gheorghiu Pavel), se observă însă o moleșeală, o amețeală de pe urma succeselor obținute în Spartachiada de iarnă, cînd s-au înregistrat peste 230.000 de participanți.

Fără îndoială că această amorțire se datorește nu numai organelor C.C.F.S. ci și muncii slabe a organizațiilor U. T. M. Secretari cu propaganda și agitația din comitete raionale și orășenești ca Noszar Ștefan (Făget), Sotu Petru (Orașul Timișoara), Vereș Ecaterina (orașul Arad), Munteanu Constantin (Lugoj), Mărcușanu Virgil (Reșița) nesocotesc prin lipsa lor de preocupare rolul acestei mari competiții sportive de mase — Spartachiada de vară a tineretului.

Primăvara a sosit. Va trebui însă să sosească și în birourile tovarășilor Loboics Iosif, secretar al comitetului regional U.T.M. cu propaganda și agitația și al tovarășului Petrovan Ioan, adjunct al secției de propagandă cu munca de C.F.S., amîndoi membri în comisia regională.

Altfel nu vor putea reuși să înfăptuiască prevederile ce și le-au făcut, adică antrenarea la Spartachiada de vară a tineretului, a peste 240.000 de participanți.

„Scînteia tineretului"
11 aprilie 1956 pag. 3-a

De peste HOTARE

La închiderea sesiunii extraordinare a Consiliului Mondial al Păcii

STOCKHOLM 10 (Agerpres).— Ședința de închidere a sesiunii extraordinare a Consiliului Mondial al Păcii, care s-a desfășurat la 9 aprilie sub președinția lui Emilio Garcia Iturraspe (Argentina), a fost consacrată discutării și adoptării proiectelor diferitelor documente elaborate de comisii. La începutul ședinței, la propunerea lui Vincent Duncan Jones, secretar al Consiliului Mondial al Păcii, a fost aprobată lista noilor membri ai Consiliului Mondial al Păcii.

Participanții la sesiune au aprobat în unanimitate următoarele documente: Telegrama adresată Subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare; Apelul către opinia publică mondială; Declarația sesiunii extraordinare a Consiliului Mondial al Păcii cu privire la colaborarea cu toate forțele iubitoare de pace; Declarația în problemele economice, sociale și culturale; Declarația în problemele energiei atomice; Recomandările pentru mișcările naționale ale partizanilor păcii. A fost aprobată de asemenea declarația comună a participanților greci și englezi la sesiunea extraordinară, care cer sprijinirea revendicării populației din Cipru de a i se acorda dreptul la autodeterminare. Consiliul Mondial al Păcii a chemat pe bărbații și femeile din întreaga lume să sprijine această revendicare și astfel să contribuie la slăbirea încordării internaționale.

Inchizînd lucrările sesiunii, Iturraspe a subliniat că în ultima vreme s-a întărit spiritul de colaborare între toate popoarele iubitoare de pace, iar punctele lor de vedere s-au apropiat. Trebuie găsite căi, a spus el, pentru lărgirea continuă a acestei colaborări. Noi am declarat că vrem să evităm ororile războiului și ale cursei înarmărilor și sîntem convinși că în strînsă colaborare cu celelalte forțe iubitoare de pace vom atinge acest țel. Am proclamat începutul unei noi etape în mișcarea noastră, care duce la pace și bunăstarea popoarelor.

Participanții la sesiune au salutat cu aplauze furtunoase acestе cuvinte ale lui Iturraspe.

Cu aceasta sesiunea extraordinară a Consiliului Mondial al Păcii a luat sfîrșit.

Telegrama adresată subcomitetului Comisiei O. N. U. pentru dezarmare

In numele membrilor săi și al invitaților la sesiunea extraordinară de la Stockholm, Consiliul Mondial al Păcii salută subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare și își exprimă ferma convingere că un acord în domeniul dezarmării poate fi realizat.

Planurile prezentate și speranțele trezite de conferința de la Geneva a șefilor guvernelor au reînviat încrederea sutelor de milioane de oameni.

Actuala slăbire a încordării internaționale determină opinia publică să considere că un acord cel puțin asupra unor probleme, poate și trebuie să fie realizat încă la actuala sesiune a subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare.

Consiliul Mondial al Păcii face apel la subcomitetul pentru dezarmare să îndreptățească aceste mărețe speranțe.

Intreaga lume așteaptă primele măsuri în domeniul dezarmării. Aceste măsuri vor contribui la întărirea încrederii între popoare și guverne, vor face cu putință o adevărată colaborare internațională.

Stockholm, 9 aprilie 1956.

DIN DECLARAȚIA IN PROBLEMELE ECONOMICE, SOCIALE ȘI CULTURALE

Toate mijloacele folosite în prezent pentru scopuri militare ar permite, de pildă, să se asigure în condiții optime ocrotirea sănătății, să se construiască mai multe spitale, mai multe clădiri și mai multe locuințe mai confortabile, să se deschidă școli gratuite pentru toți copiii și să se reducă impozitele.

In același timp, o parte din mijloacele eliberate vor putea fi îndreptate spre crearea unui fond internațional destinat progresului țărilor slab dezvoltate, în condițiile respectării suveranității și independenței lor politice și economice.

DIN DECLARAȚIA IN PROBLEMELE ENERGIEI ATOMICE

Atît timp cît continuă cursa înarmării atomice, orice eforturi spre colaborarea în domeniul cercetărilor pentru folosirea pașnică a energiei atomice vor fi îngreunate deoarece întotdeauna vor exista suspiciuni că energia atomică poate fi folosită în scopuri militare și politice.

Trebuie încurajat cu hotărîre schimbul cultural dintre state, întîlnirile internaționale ale oamenilor de știință, de felul aceleia care a avut loc la Geneva.

DIN RECOMANDARILE PENTRU MIȘCARILE NAȚIONALE ALE PARTIZANILOR PACII

Mișcarea partizanilor păcii consideră că sarcina sa principală este lupta pentru dezarmare, care constituie astăzi scopul comun al milioanelor de bărbați și femei cu cele mai diferite concepții sociale.

In ceea ce îl privește, Consiliul Mondial al Păcii dorește să colaboreze cu toate forțele care se pronunță pentru dezarmare, indiferent de divergențele care pot exista în alte domenii.

Fiecare mișcare națională a partizanilor păcii trebuie să-și dezvolte forme de activitate proprii pentru a asigura amploarea și eficacitatea hotărîtoare campaniei naționale pentru dezarmare.

COMENTARIUL zilei

Pe cont propriu?

Dacă ar trebui să apelăm la informațiile apărute în presa franceză pentru a stabili cum a fost primit sultanul Marocului la Madrid am fi puși într-o situație dificilă. „Franc Tireur" scria că „Madridul a făcut o primire călduroasă sultanului" în vreme ce — în aceeași zi — „Le Figaro" vorbea de „primirea lipsită de căldură făcută sultanului la Madrid". Contradicția în ceea ce privește aprecierile este evidentă și este greu de stabilit cine anume are dreptate.

Un singur lucru este însă cert: tratativele dintre sultanul Marocului și guvernul spaniol au avut drept rezultat o declarație care stabilește abrogarea convenției semnată la Madrid în 1912 (care prevedea ocuparea Marocului de către Spania) și proclamă recunoașterea unității teritoriului marocan, independența și suveranitatea deplină a Marocului, inclusiv dreptul Marocului de a avea o diplomație și o armată proprie. Parcurgînd declarația și mai ales protocolul-anexă se poate ușor constata că Spania capătă unele privilegii care în practică vor îngrădi într-o măsură independența reală a Marocului. Ziarul parizian „Le Figaro" arăta că în Maroc vor fi menținute trei baze militare spaniole — la Ceuta, Melilla și Ifni. In același timp se reliefează stăruința cu care documentele de la Madrid vorbesc despre colaborare, prietenie, reciprocitate etc. Insistenta folosire a acestor termeni nu-i întîmplătoare. Chiar și presa franchistă a remarcat că comunicatul de la Madrid „nu menționează teritoriile sub suveranitatea spaniolă".

Desfășurarea tratativelor marocano-spaniole a stîrnit un interes legitim. Poziția Spaniei este interpretată în presa occidentală ca o manevră — oarecum abilă — menită să întărească pozițiile spaniole în Maroc. Or, această întărire ar urma să se facă în dauna intereselor franceze. Ziarul francez „Le Parisien Libéré" atrăgea atenția indignat: „Să nu facem scamatorii de vocabular. Madridul vorbește despre colaborare acolo unde noi invocăm interdependența. Aceasta poate provoca un dezechilibru".

Este clar că Madridul încearcă să speculeze sentimentele anticolonialiste ale populației marocane, sentimente ce au fost stimulate de politica lipsită de realism a unor guverne franceze. Probabil că tocmai la aceasta se gîndea generalul Valino, înaltul comisar al zonei spaniole, atunci cînd spunea că „este posibil ca Spania să joace de acum înainte un rol mai important în Maroc decît cel de pînă în prezent".

Se naște o întrebare: Franco joacă o carte proprie în Maroc? O analiză mai atentă ne-ar putea face să înclinăm spre un răspuns negativ. De altfel ziarul american „New York Herald Tribune", bucuros de rezultatele tratativelor de la Madrid, scria făcînd aluzii la interesele americane: „Este sigur că acțiunea spaniolilor promite să dea rezultate bune". Vizita ministrului de externe spaniol, Artajo, în S.U.A. este apreciată ca un simptom al creșterii rolului Spaniei ca unul din partenerii favoriți ai diplomației americane. Zvonurile despre un „pact mediteranian" sub egidă americană arată că Franco nu acționează pe cont propriu.

In lumina realităților vieții acțiunea spaniolă în Maroc nu promite nimic bun și așa șubredei solidarități occidentale. S-ar putea chiar ca tratativele de la Madrid să consemneze apariția a încă unui măr al discordiei în apusul Europei.

E. OBERST

Plenara C. C. al Partidului Comunist din Bulgaria

SOFIA 9 (Agerpres). — Agenția Telegrafică Bulgară transmite: In zilele de 2-6 aprilie a.c. a avut loc la Sofia o plenară a Comitetului Central al Partidului Comunist din Bulgaria. Plenara a ascultat raportul lui Todor Jivkov, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Bulgar, asupra Congresului al XX-lea al P.C.U.S. și învățămintelor care decurg din acest congres pentru Partidul Comunist Bulgar.

Pe marginea acestui raport au avut loc dezbateri ample și temeinice, după care a fost adoptată în unanimitate o rezoluție.

Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Bulgar, se spune, între altele, în rezoluție, salută cu căldură hotărîrile istorice ale Congresului al XX-lea al P.C.U.S., care sînt o nouă dovadă strălucită a forței și înțelepciunii marelui Partid Comunist al Uniunii Sovietice, de la care Partidul Comunist Bulgar întotdeauna a învățat, a împrumutat și va împrumuta o experiență de neprețuit pentru activitatea sa de zi cu zi.

Plenara C.C. al Partidului Comunist Bulgar a subliniat marea însemnătate a hotărîrilor Congresului al XX-lea al P.C.U.S. pentru cea mai strictă respectare a normelor leniniste ale vieții de partid, pentru statornicirea conducerii colective și dezvoltarea democrației interne de partid, pentru lupta neslăbită împotriva rămășițelor cultului personalității, care a fost răspîndit în ultimii ani ai vieții și activității lui I. V. Stalin și care a minimalizat importanța partidului și maselor populare, a redus rolul conducerii colective în partid.

Făcînd bilanțul marilor realizări ale partidului în domeniul mobilizării forțelor poporului bulgar pentru construirea cu succes a socialismului, plenara Comitetului Central consideră că aceste succese ar fi fost mult mai mari dacă cultul personalității și metodele de muncă nemarxiste, dăunătoare, legate de acest cult, nu ar fi fost folosite în ultimii ani pe scară largă și în rîndurile Partidului Comunist Bulgar, precum și în întreaga noastră viață socială. Cultul creat în jurul persoanei tovarășului Vîlko Cervenkov a eliminat în mare măsură metodele încercate de muncă, tradiționale pentru Partidul Comunist Bulgar — democrația internă de partid și conducerea colectivă — a avut ca urmare directă rezolvarea uneori unilaterală a unor probleme și a avut o influență dăunătoare asupra activității organizatorice, ideologice și economice a partidului și statului.

Plenara Comitetului Central a elaborat o serie de măsuri pentru lichidarea definitivă a cultului personalității și a metodelor dăunătoare și greșite de muncă legate de acesta, precum și pentru introducerea consecventă a principiilor și normelor leniniste ale vieții de partid, pentru respectarea strictă a principiului conducerii colective și pentru dezvoltarea democrației interne de partid, a criticii și autocriticii în toate verigile partidului.

Plenara Comitetului Central consideră că trebuie luate măsurile corespunzătoare pentru întărirea continuă a legalității socialiste în țară, pedepsind în modul cel mai sever orice nerespectare a legii și întărind și intensificînd supravegherea de către procuratură a aplicării și executării legilor.

Plenara a hotărît să mărească numărul membrilor secretariatului Comitetului Central al partidului de la 3 la 5 și a ales ca noi secretari ai Comitetului Central al Partidului Comunist Bulgar pe tovarășii Encio Staikov și Boian Bîlgaranov.

DE ZIUA INTERNAȚIONALĂ A FOȘTILOR DEȚINUȚI ANTIFASCIȘTI

PANTOFIORII...

Mii de pantofiori. Pantofiori de toate genurile. Săndăluțe și bocanci, ghete și cei de tenis. O varietate nesfîrșită de culori. Unul din Olanda, altul din Kiev... Cracovia... Budapesta... Toate fabricile de pantofi de copii par să-și fi dat întîlnire aci.

Dar unde sînt copiii? Ce fac? Se joacă în picioarele goale? E umed, îți pătrunde în oase aerul acesta de mlaștină. Și e august, dar aci parcă nici natura nu concepe zile din cele fără umezeală și ceață.

Să nu răcească puștii. Dați-le pantofii. Ce oameni răi, țin copiii desculți pe pămîntul umed. Intind mîna să iau o pereche. Uite cei roșii, cu baretă...

...M-am lovit. Un geam. Și în spatele lui pantofiorii. Să mă trezesc. A fost o clipă un vis minunat. Acum e prea tîrziu, pantofiorii nu mai au stăpîn. Poate să fie cît o vrea umezeală. Să se înece, loc blestemat, în ceață, nimeni nu se mai joacă aci, la Auschwitz.

A rămas doar o vitrină cu pantofiori, mii de pantofiori. Copiii nu mai există. Nici morminte, iar cenușei i s-a dat o întrebuințare industrială (nimic nu se pierde). Și ghidul ne zice (scăpat și el ca prin minune): „Nu se spunea că mergem la camera de gazare ci la baie". Nimeni nu îndrăznește să intre în fosta sală de gazare. Am imaginea vitrinei cu pantofiori... Descălțarea, scoaterea hainelor și apoi... BAIA... apoi... nimic. Ba nu, uite alături. Cuptor mecanizat. Acum e ruginit. In urmă cu cîțiva ani erau flăcări și acolo ardeau... poate și cel ce a purtat sandalele roșii cu baretă. Au fost și „dificultăți" la Auschwitz. Trupurile scheletice produceau prea multă grăsime. Se înăbușea focul. Dar totul s-a rezolvat.

Și a rămas o vitrină cu pantofiori. O alta cu păr — 7000 de kilograme. Ce fată a avut culoarea aceasta minunată de păr? Alte vitrine... cărți de rugăciuni... obiecte de bucătărie. Iar în fundul sălii o vitrină cu cutii goale ca cele de conserve. Conserve ale morții: cutiile în care era adus gazul otrăvitor. Fabricat la Hamburg.

Dar nu a fost tot gazul folosit. Călăii n-au mai avut timp să-și termine opera, nici la Auschwitz, nici la Buchenwald — alt lagăr nazist — a cărui eliberare de către Armata Sovietică este sărbătorită ca zi internațională a foștilor deținuți antifasciști.

Priviți, admirați acești copii din fotografie. Au fost salvați de ostașii sovietici la Auschwitz. Pantofiorii lor lipsesc din vitrină. Cred că acești pantofi ar trebui să devină piese de muzeu. Și ei acuză, dar de pe poziția vieții, a triumfului ei.

S. BRAND

Congresul Uniunii Naționale a Studenților din Franța

PARIS 10 (Agerpres). — La Strasbourg a luat sfîrșit cel de al 45-lea Congres al Uniunii Naționale a Studenților din Franța. Congresul a adoptat o serie de rezoluții în sprijinul prieteniei și colaborării cu studenții din Algeria, Tunisia și Maroc. Congresul a aprobat cu majoritate covîrșitoare de voturi o rezoluție în care se cere restabilirea relațiilor „de ordin tehnic" cu Uniunea Internațională a Studenților, din rîndurile căreia Uniunea Națională a Studenților din Franța a ieșit după cum se știe în anul 1949.

Delegații la Congres au întîmpinat cu căldură cuvîntările reprezentanților studenților din Uniunea Sovietică, Republica Populară Chineză și țările de democrație populară. Congresul a sprijinit ideea colaborării între studenții tuturor țărilor și a aprobat propunerea delegatului sovietic de a se organiza o „Săptămînă studențească franco-sovietică".

Ziarul „L'Humanité" subliniază că hotărîrile celui de al 45-lea Congres al Uniunii Naționale a Studenților din Franța constituie un pas important spre consolidarea unității mișcării studențești.

Sarcinile Comsomolului în lumina Congresului al XX-lea al P. C. U. S.

— Plenara C. C. al Comsomolului —

MOSCOVA 10 (Agerpres). — TASS transmite: In zilele de 5 și 6 aprilie a avut loc la Moscova o plenară a Comitetului Central al Comsomolului. Plenara a discutat sarcinile organizațiilor comsomoliste în lumina Hotărîrilor Congresului al XX-lea al P.C.U.S. A. Șelepin, secretar al C.C. al U.T.C.L., a prezentat raportul în legătură cu această problemă.

Participanții la plenară au aprobat în unanimitate și cu mare entuziasm Hotărîrile Congresului al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Plenara C.C. al U.T.C.L. a însărcinat organizațiile comsomoliste să asigure lămurirea largă a materialelor Congresului în rîndurile tineretului, să mobilizeze forțele tinerilor patrioți la lupta pentru îndeplinirea sarcinilor istorice ce le-au fost trasate.

Plenara a arătat că marea atenție acordată de Congresul partidului educației tinerei generații obligă organizațiile comsomoliste să atragă și mai activ pe comsomoliști și întreg tineretul la construcția economică și culturală, să îmbunătățească întreaga activitate educativă în rîndurile tineretului.

Plenara a trasat organizațiilor comsomoliste o serie de sarcini urgente. Principala dintre aceste sarcini este de a fi în fruntea inițiativei creatoare și a spiritului activ al tinerilor muncitori, ingineri și tehnicieni în lupta pentru îndeplinirea cu succes de către fiecare întreprindere și șantier a celui de al 6-lea plan cincinal și în primul rînd a sarcinilor pe 1956. Organizațiile comsomoliste trebuie să desfășoare mișcarea de masă a tineretului pentru progresul tehnic continuu, pentru ridicarea productivității muncii, pentru introducerea curățeniei și ordinei în producție.

Dată fiind marea importanță economică a construirii hidrocentralei de la Bratsk și a centralelor atomo-electrice, plenara a anunțat că Comsomolul ia sub patronaj construirea acestor obiective. Organizațiilor comsomoliste dintr-o serie de republici unionale li s-a recomandat să participe activ la construirea noilor întreprinderi industriale și hidrocentrale.

Plenara a chemat tineretul sătesc să lupte cu perseverență pentru ridicarea producției la hectar a tuturor culturilor agricole, să participe mai activ la valorificarea pămînturilor înțelenite și virgine, la cultivarea porumbului.

Organizațiilor comsomoliste din colhozuri, S.M.T.-uri și sovhozuri li s-a trasat sarcina să atragă întreg tineretul la terminarea cu succes a pregătirilor și la executarea organizată a însămînțărilor de primăvară din anul acesta și la buna întreținere a semănăturilor.

Plenara a obligat Biroul C.C. al U.T.C.L., C.C. ale Comsomolului din republicile unionale, comitetele de ținut, comitetele regionale, comitetele orășenești și comitetele raionale ale Comsomolului și organizațiile de bază ale Comsomolului să îmbunătățească în mod hotărîtor organizarea întrecerii socialiste în rîndurile tineretului. Plenara a arătat că una din obligațiile directe ale organizațiilor comsomoliste este grija de zi cu zi pentru îmbunătățirea condițiilor materiale și culturale de trai ale tinerilor muncitori, funcționari, colhoznici, elevi și studenți.

Plenara a acordat o mare atenție dezvoltării continue a școlii sovietice. Plenara a obligat comitetele raionale, comitetele orășenești, comitetele regionale, comitetele de ținut ale Comsomolului, C.C. ale Comsomolului din republicile unionale să ajute pe toate căile organele învățămîntului la înfăptuirea învățămîntului mediu general, la dezvoltarea învățămîntului politehnic, la lupta pentru însușirea de cunoștințe profunde și temeinice de către elevi, la asigurarea legăturii strînse a învățămîntului cu viața, la construirea de școli noi și la crearea de școli-internate.

Referindu-se la sarcina educării tineretului în spiritul mărețelor idei ale marxism-leninismului, în spiritul slujirii cu abnegație a patriei socialiste, al devotamentului față de partidul comunist, al prieteniei indestructibile între popoare și al internaționalismului proletar, plenara a arătat organizațiilor comsomoliste, tuturor organelor conducătoare comsomoliste necesitatea de a îmbunătăți în mod ferm munca ideologică, de propagandă și de agitație în masă, de a desfășura această activitate în legătură strînsă cu viața, cu practica construcției comuniste. Plenara a aprobat în unanimitate linia C.C. al P.C.U.S. îndreptată spre lichidarea cultului personalității și urmărilor sale și a obligat comitetele Comsomolului ca în întreaga lor activitate în rîndurile tineretului să se călăuzească după îndrumările Congresului al XX-lea al Partidului în legătură cu caracterul dăunător al cultului personalității.

Plenara C.C. al U.T.C.L. a asigurat Comitetul Central leninist al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice că Comsomolul va fi și pe viitor un ajutor de nădejde al Partidului Comunist în lupta pentru construirea comunismului în Uniunea Sovietică.

Plenara a mai discutat de asemenea activitatea organizațiilor comsomoliste în legătură cu pregătirile și desfășurarea în 1957 la Moscova a celui de al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților și a adoptat un apel în această problemă către tinerii și tinerele din Uniunea Sovietică.

Plenara C.C. al U.T.C.L. a examinat de asemenea probleme organizatorice.

Incetarea din viață a lui P. A. Iudin

MOSCOVA 10 (Agerpres). — TASS transmite: Comitetul Central al P.C.U.S. și Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. anunță cu adîncă durere că la 10 aprilie 1956 a încetat subit din viață tovarășul Pavel Aleksandrovici Iudin, ministrul Industriei materialelor de construcții al U.R.S.S., membru supleant al C.C. al P.C.U.S., deputat al Sovietului Suprem al U.R.S.S., eminent organizator al construcției și industriei materialelor de construcție din U.R.S.S.

Vizita delegației Marii Adunări Naționale a R. P. R. în orașul Kalinin

KALININ 10 (Agerpres). — TASS transmite: La 10 aprilie a sosit la Kalinin delegația Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne. La hotarul dintre regiunile Kalinin și Moscova delegația a fost întîmpinată de colhoznici și reprezentanți ai organizațiilor obștești.

Oaspeții romîni au fost salutați cordial de A. Fedunov, președintele colhozului „Zavidovo", care i-a întîmpinat, potrivit tradiției cu pîine și sare. A răspuns la salut Tiță Florea, vicepreședinte al Marii Adunări Naționale a R.P.R. care a mulțumit pentru primirea călduroasă făcută delegației.

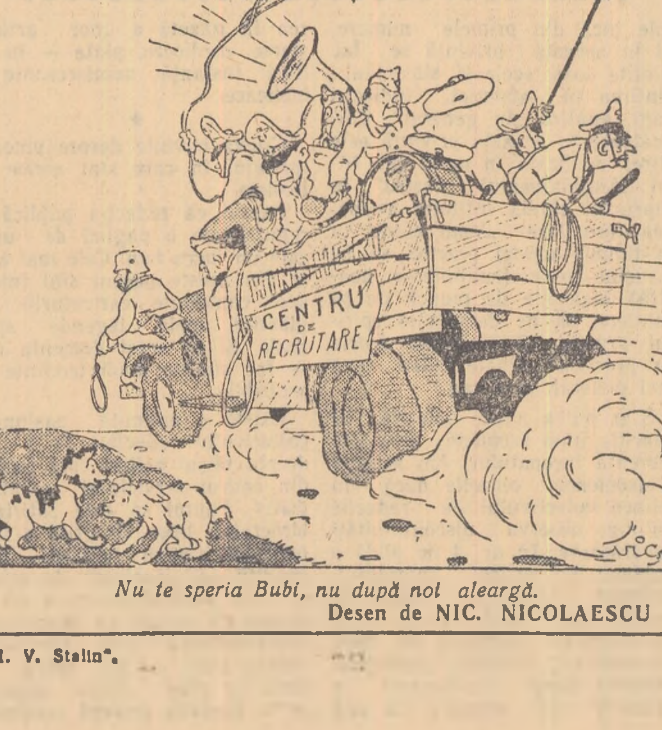
In Piața Sovietică din orașul Kalinin, reprezentanții poporului romîn au fost întîmpinați de mii de cetățeni. La mitingul care a avut loc aici, oaspeții romîni au fost salutați de vicepreședintele Comitetului Executiv al Sovietului regional Demirski, de țesătoarea Andriușkina și muncitorul Oparin de la uzina de construcții de vagoane.

Constantin Pîrvulescu, președintele Marii Adunări Naționale a R.P.R., conducătorul delegației romîne, a transmis cetățenilor din orașul Kalinin un salut călduros din partea poporului romîn.

In Germania occidentală

In Germania occidentală, pe lîngă birourile de plasare a șomerilor, au fost detașați reprezentanți ai armatei în scopul de a recruta cadre pentru Bundeswehr (noua armată vest-germană). Aceste măsuri n-au dat însă rezultatele scontate.

(Ziarele).

Nu te speria Bubi, nu după noi aleargă.

Desen de NIC. NICOLAESCU

In 24 de ore

MOSCOVA. — La 10 aprilie s-a reîntors la Moscova, după vizita făcută în țările Asiei, A. I. Mikoian, prim vice-președinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și persoanele care l-au însoțit.

MOSCOVA: La 4 aprilie a. c., cu prilejul convocării și a începerii lucrărilor primului parlament ales al Indoneziei, A. Volkov, președintele Sovietului Uniunii al Sovietului Suprem al U.R.S.S. și V. Lațis, președintele Sovietului Naționalităților al Sovietului Suprem al U.R.S.S., au adresat în numele Sovietului Suprem al U.R.S.S. parlamentului Republicii Indoneziene o telegramă de felicitare. In aceeași zi, Sovietul Suprem al U.R.S.S. a adresat parlamentului Republicii Indonezia o telegramă prin care invită o delegație parlamentară indoneziană să viziteze Uniunea Sovietică.

NEW YORK. — Agenția United Press anunță că agenți ai organelor fiscale au înapoiat organizației partidului comunist din Philadelphia și redacției ziarului „Daily Worker" din Chicago cheile birourilor sigilate și bunurile sechestrate în mod ilegal de autoritățile americane.

TUNIS. — După cum relatează agenția France Presse, Habid Bourguiba conducătorul partidului Neo-Destour a fost însărcinat de către beyul Tunisiei să formeze noul guvern tunisian. Intr-o declarație făcută presei Bourguiba a arătat că intenționează să formeze un guvern de uniune națională.

OSLO: Agenția France Presse anunță că parlamentul Norvegiei a aprobat proiectul guvernului norvegian de a suspenda în acest an manevrele rezerviștilor, din considerente de economie. In felul acesta vor fi economisite 15 milioane de coroane.

BEIRUT: — Secretarul general al O.N.U., Hammarskjoeld a sosit în dimineața de 10 aprilie la Beirut fiind însoțit de directorul general al Oficiului pentru ajutorarea refugiaților din Palestina, Henry Labouisse și de cinci consilieri.

PARIS: Agenția France Presse anunță că la 9 aprilie au intrat în grevă muncitorii marocani de la bazele militare americane de la Nouasseur, Sidi-Slimane, Ben Guerir. La grevă participă aproximativ 8.000 de oameni.

SPORT

Campionatele mondiale de tenis de masă

Marți, în penultima zi a campionatelor mondiale de tenis de masă de la Tokio au fost cunoscuți finaliștii probelor de simplu și dublu.

In proba de dublu-femei, reprezentantele noastre Angelica Rozeanu și Ella Zeller au întrecut cu categoricul scor de 3—0 (13, 14, 15) perechea japoneză Tanaka-Okawa, calificîndu-se în finală.

Finala probei de dublu femei va opune cuplului A. Rozeanu-E. Zeller perechea japoneză K. Watanabe-F. Eguchi care a reușit în cea de a doua semifinală să elimine după o luptă îndîrjită cu 3-2 pe A. Haydon și D. Rowe (Anglia).

In proba de dublu mixt cuplul romîn T. Reiter-E. Zeller după ce a eliminat în sferturile de finală pe Ogimura-Watanabe (Japonia) cu 3—2 (11; 10; 17; 9; 14) a cedat cu 0—3 în semifinale în fața perechii Andreadis (R. Cehoslovacă) — A. Haydon (Anglia).

O luptă aprigă a caracterizat semifinalele probei de simplu femei. Tînăra noastră jucătoare Ella Zeller s-a comportat foarte bine în partida cu experimentata jucătoare japoneză Watanabe. Zeller a jucat cu multă siguranță în apărare în prima parte a întîlnirii, reușind să o depășească pe cea mai bună jucătoare japoneză și să conducă la un moment dat cu 2—0 (21-16; 21-14). Puțini erau aceia în tribune care mai sperau într-o victorie japoneză. Watanabe a condus în setul al treilea cu 20—18, dar trăgînd două mingi afară, situația a devenit egală: 20—20. In continuare Watanabe a încercat din nou o lovitură prin surprindere, dar Zeller a parat extraordinar trimițînd mingea pe masă.

Watanabe a tras din nou dar de data aceasta afară astfel că scorul a devenit 21—20 în favoarea reprezentantei R.P.R. Pentru obținerea victoriei Ellei Zeller îi mai trebuia un singur punct. Watanabe a atacat însă puternic obținînd trei puncte consecutive necesare pentru a salva pierderea setului. In acest fel ea a cîștigat setul al treilea cu 23—21 făcînd ca partida să continue. In seturile următoare japoneza a avut inițiativa. Zeller epuizată de efortul depus în apărare a pierdut la rînd două seturi cu 16—21 și 15—21, astfel că Watanabe a cîștigat cu 3—2 un meci în care putea tot atît de bine să învingă Zeller. In cealaltă semifinală Okawa a întrecut cu 3—2 pe Eguchi (Japonia).

La această ediție finala probei de simplu bărbați va fi disputată între campionul mondial de anul trecut japonezul T. Tanaka și fostul campion mondial I. Ogimura (Japonia).

Finalele campionatelor mondiale de tenis de masă se vor desfășura astăzi după amiază.

Pe scurt!

Zilele acestea, a sosit la Sofia echipa chiliană de fotbal „Green Cross" din Santiago. Fotbaliștii chilieni vor susține mai multe meciuri în compania celor mai bune echipe bulgare.

★

Campionatul mondial studențesc de șah pe echipe ce se desfășoară la Uppsala continuă cu disputarea turneului final. Pentru acest turneu s-au calificat echipele U.R.S.S., R.P. Bulgaria, R.P.F. Iugoslavia, R. Cehoslovace, R.P.R., S.U.A., R.P. Ungare și Spaniei.

In prima rundă echipa studenților romîni a întîlnit puternica echipă a R.P.F. Iugoslavia în care jucau marii maeștri internaționali Matanovic și Ivkov. Intîlnirea s-a terminat la egalitate: 2—2. Rezultate foarte bune au obținut șahiștii noștri. Suta, care l-a învins pe Sokolov, și Drimmer care a remizat cu Ivkov. In celelalte meciuri s-au înregistrat următoarele rezultate: U.R.S.S.-R.P. Bulgaria 4—0; R.P. Ungară-Spania $2\frac{1}{2}$—$\frac{1}{2}$ (1) R. Cehoslovacă-S.U.A. $1\frac{1}{2}$—$\frac{1}{2}$ (2).

Spectacolele de azi

CINEMATOGRAFE: *Patria, I. C. Frimu, Al. Sahia, Miorița N. Bălcescu:* Ciocîrlia și Ilie în luna de miere *Magheru, Infrățirea între popoare, Lumina:* Cei doi; *Republica, București, Popular:* Nufărul roșu; complectare: Tortul de ciocolată și Pățania vulpoiului; *Filimon Sîrbu, Elena Pavel, Al. Popov:* Orele speranței; *V. Alecsandri, Victoria, V. Roaită:* Serenada străzii; *Maxim Gorki, Timpuri Noi:* Povestea viteazului Baiaia; *Central, Grivița, Flacăra:* Urmărirea; *Tineretului:* Anna Zaccheo; *8 Martie:* Liliacul; *Cultural:* Fetele din Piața Spaniei; *Unirea:* Sfîrșitul unei cariere; *C. David:* Doi prieteni; *T. Vladimirescu:* O noapte pe Mont Blanc; *Arta:* Matrozul Cijik; *Munca:* Prietenia marilor popoare; *Carpați, 23 August:* Star fără voie; *Moșilor:* Stele pe aripi; *Donca Simo:* Căi albastre; *Gh. Coșbuc:* Incercarea fidelității; *Ilie Pintilie:* Drum periculos; *M. Eminescu:* Trei starturi *1 Mai, Libertății:* Bel Ami, *Volga:* Zvăpăiata; *8 Mai:* Submarinul 323; *Rahova:* Vagabondul (seria I-a); *Olga Bancic:* Căderea emiratului; *Aurel Vlaicu:* Poveste neterminată.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secția scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52